

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı

Müzik Eğitimi Bilim Dalı

HALK EĞİTİM MERKEZİ BÜNYESİNDEKİ BAĞLAMA
DERSLERİNİN YÜRÜTÜLMESİNDE KARŞILAŞILAN
SORUNLAR: VAN İLİ ÖRNEĞİ

Muhammed Furkan GÜLAÇAR

Yüksek Lisans Tezi

VAN - 2010

Van, 2021

HALK EĞİTİM MERKEZİ BÜNYESİNDEKİ BAĞLAMA DERSLERİNİN YÜRÜTÜLMESİNDE KARŞILAŞILAN
SORUNLAR VAN İLİ ÖRNEĞİ

Muhammed Furkan GÜLAÇAR

2021

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı
Müzik Eğitimi Bilim Dalı

HALK EĞİTİM MERKEZİ BÜNYESİNDEKİ BAĞLAMA DERSLERİNİN
YÜRÜTÜLMESİNDE KARŞILAŞILAN SORUNLAR VAN İLİ ÖRNEĞİ

THE PROBLEMS FACED IN BAGLAMA LESSONS GIVEN AT THE PUBLIC
EDUCATION CENTER: EXAMPLE OF VAN CITY

Muhammed Furkan GÜLAÇAR

Prof. Dr. Hüseyin YÜKRÜK

Yüksek Lisans Tezi

Van, 2021

ONAY SAYFASI

Muhammed Furkan GÜLAÇAR tarafından, Prof. Dr. Hüseyin YÜKRÜK danışmanlığında hazırlanan “Halk Eğitim Merkezi Bünyesindeki Bağlama Derslerinin Yürütülmesinde Karşılaşılan Sorunlar: Van İli Örneği” başlıklı bu çalışma, 15.06.2021 tarihinde Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulunun 09/06/2021 tarihli ve 2021/21-1 sayılı kararı ile Prof. Dr. Serap YÜKRÜK Başkanlığında, Prof. Dr. Hüseyin YÜKRÜK ve Dr. Öğretim Üyesi Mahir MAK’ ın Jüri Üyeliğinde oluşturulan Tez Savunma Jürisi huzurunda savunularak Jüri tarafından Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin ilgili hükümleri kapsamında **Yüksek Lisans** tezi olarak kabul edilmiştir.

Prof. Dr. Fuat TANHAN
Enstitü Müdürü

Öz

Bu çalışmada, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde karşılaşılan sorunları tespit etmek ve çözüm önerileri sunmak amaçlanmıştır. Bu çalışma, araştırma süreci, veri toplama ve analizine göre karma araştırma yöntemi ile yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Van ili İpekyolu, Tuşba, ve Edremit ilçeleri Halk Eğitim Merkezi bünyesinde bağlama eğitimi veren usta öğreticiler ve bağlama eğitimi kurslarına katılan kursiyerler oluşturmaktadır. Kursiyerler oluştururken bunlar arasında amaçlı örnekleme yöntemiyle katılımcılar belirlenmiştir. Veri toplama aracı olarak 118 öğrenciye Turgut (2018) tarafından hazırlanan memnuniyet anketi, 11 usta öğreticiye ve 5 akademisyene ise yarı yapılandırılmış görüşme formu uygulanmıştır. Elde edilen nicel veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir. Bu çalışmada, ölçeğin cronbach alpha kat sayısı .628 değeri ile güvenilir olduğu tespit edilmiştir. Görüşme formundan elde edilen veriler ise içerik analizi ile çözümlenmiştir. Araştırmanın alt problemlerinden yola çıkarak ikili karşılaştırmalarda t testi, üç ve daha fazla seçeneği bulunan karşılaştırmalarda ise tek yönlü anova testi uygulanmıştır. Bu çerçevede, yapılan ikili karşılaştırmada cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür. İki'den fazla seçeneği bulunan karşılaştırmalardan yaş ve eğitim durumu değişkenine göre anlamlı bir farklılık görülmemişken, katılımcıların bulundukları merkez ilçe değişkenine göre anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Usta öğreticilere uygulanan görüşme formları neticesinde elde edilen bulgulara göre kullanılan kaynaklar, yöntemler ve haftalık ders süresine ilişkin sonuçlar elde edilmiştir. Bu bağlamda Halk Eğitim Merkezi tarafından bağlama eğitimine yönelik bir kaynak verilmediği, bu doğrultuda usta öğreticilerinde çözüm üretebilmek adına kendi oluşturdukları etütlerden ve farklı kaynaklardan yararlanmaya çalıştıkları ayrıca gösterip yaptırma yöntemini kullandıkları tespit edilmiştir. Son olarak, çözüm önerisi niteliğinde hazırlanan ve akademisyenlere uygulanan görüşme formu neticesinde elde edilen sonuçlar, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarına yönelik kaynak kitap ve öğretim yöntemlerinin geliştirilmesini vurgulamaktadır.

Anahtar kelimeler: halk eğitimi, halk eğitim merkezi, bağlama, bağlama eğitimi

Abstract

In this study, it was aimed to determine the problems faced at the baglama training courses given in the Public Education Center and to offer solutions. This study was conducted with the mixed research method according to the research process, data collection and analysis. The universe of the research is composed of master trainers and trainees participating in baglama training courses within the Public Education Center of Van province, İpekyolu, Tusba, and Edremit districts. Participants were determined by purposeful sampling method. As a data collection tool, a satisfaction questionnaire prepared by Turgut (2018) was applied to 118 students, and a semi-structured interview form was applied to 11 master instructors and 5 academicians. The quantitative data were analyzed with the SPSS program. In this study, the Cronbach alpha coefficient of the scale was found to be reliable with a value of .628. The data obtained from the interview form were analyzed by content analysis. Based on the sub-problems of the study, the t-test was used for paired comparisons and One-Way ANOVA test was used for comparisons with three or more options. In this framework, it was observed that there was no significant difference according to the gender variable in the paired comparison. There was no significant difference in terms of age and education level from the comparisons with more than two options, but it was determined that there was a significant difference according to the central district variable in which the participants were located. According to the findings from interview forms applied to the master trainers, the results regarding the used resources, methods and weekly course time were obtained. In this context, it was clarified that the Public Education Center did not provide a resource for baglama education, and in this direction, master trainers tried to benefit from different sources they created, and they also used “showing and doing” method. Finally, the results obtained from interview form prepared as a solution proposal and applied to academicians shows that the development of resource books and teaching methods for the baglama training courses is necessary for the Public Education Center.

Keywords: public education, public education center, baglama, baglama education

İçindekiler

Öz.....	i
Abstract	ii
Tablolar Dizini.....	v
Bölüm 1 Giriş.....	1
Problem Cümlesi	4
Araştırmanın Amacı	5
Araştırmanın Önemi.....	5
Sayıtlar.....	5
Sınırlılıklar.....	5
Tanımlar.....	6
Bölüm 2 Araştırmanın Kuramsal Temelleri	8
Eğitim Kavramı	8
Halk Eğitimi.....	11
Halk Eğitiminin İlkeleri.....	16
Halk Eğitimin İçeriği	18
Halk Eğitim Merkezleri ve Çalgı (Bağlama) Eğitimi	20
Konu İle İlgili Araştırma ve Yayınlar	25
Bölüm 3 Yöntem.....	28
Araştırma Modeli.....	28
Evren ve Örneklem	29
Çalışma Grubu ve Katılımcılar	29
Veri Toplama Araçları	31
Verilerin Çözümlemesi	32
Bölüm 4 Bulgular ve Yorum.....	33
Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorumlar	33
İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorumlar	43

Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum	48
Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum.....	52
Bölüm 5 Sonuç, Tartışma ve Öneriler	64
Sonuç ve Tartışmalar.....	64
Öneriler	69
Kaynaklar	71
EKLER	74

Tablolar Dizini

Tablo 1 Görüş alınan uzmanların demografik bilgileri .	30
Tablo 2 Usta öğreticilere ilişkin demografik bilgiler.....	30
Tablo 3 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde kullanılan kaynaklara ilişkin bulgular	33
Tablo 4 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde ders işleme yöntemlerine ilişkin bulgular	35
Tablo 5 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinin haftalık ders süresine ilişkin bulgular	37
Tablo 6 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde kullanılacak kaynaklara ilişkin öneriler	39
Tablo 7 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde ders işleme yöntemlerine ilişkin öneriler	40
Tablo 8 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinin haftalık ders süresine ilişkin öneriler	42
Tablo 9 Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Derslerinde Kullanılması Önerilen Kaynaklara İlişkin Uzman Görüşleri.....	43
Tablo 10 Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Derslerinde Önerilen Ders İşleme Modeline İlişkin Uzman Görüşleri	45
Tablo 11 Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Derslerinde Önerilen Ders Sürelerine İlişkin Uzman Görüşleri	46
Tablo 12 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama kurslarının açılması ve yürütülmesi sırasında yaşanan sorunlara ilişkin bulgular	48
Tablo 13 Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinin etkili ve verimli işlenmesine ilişkin bulgular.....	50
Tablo 14 Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri.....	52
Tablo 15 Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	52
Tablo 16 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri.....	53
Tablo 17 Katılımcıların Bulundukları Merkez İlçe Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri.....	53
Tablo 18 Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları	53

Tablo 19 Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	54
Tablo 20 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	54
Tablo 21 Katılımcıların Bulundukları Merkez İlçe Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	55
Tablo 22 Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	55
Tablo 23 Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	56
Tablo 24 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	56
Tablo 25 Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları	57
Tablo 26 Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	57
Tablo 27 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	57
Tablo 28 Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	58
Tablo 29 Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	58
Tablo 30 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	59
Tablo 31 Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları	59
Tablo 32 Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	59
Tablo 33 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	60
Tablo 34 Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	60
Tablo 35 Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	61
Tablo 36 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri	61
Tablo 37 Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları	62
Tablo 38 Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	62
Tablo 39 Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları	62

Simgeler ve Kısaltmalar Dizini

akt. : Aktaran

H.E.M. : Halk Eğitim Merkezi

MEB : Milli Eğitim Bakanlığı

OECD : Organisation for Economic Co-operation and Development
(Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü)

THM : Türk Halk Müziği

TRT : Türkiye Radyo Televizyon Kurumu

vb. : Ve benzeri

Bölüm 1

Giriş

Bu bölümde araştırmanın temelini oluşturan problem durumu, problem cümlesi, araştırmanın önemi, sayıtlar, sınırlılıklar ve araştırmada kullanılan terimlere ilişkin kavramsal bilgilere yer verilmiştir.

Yüzyıllardır pek çok toplumda ahlaki, insani değerler, birlik ve beraberliklerin azalmasıyla birlikte birçok sorunun ortaya çıktığı bilinmektedir. Böyle durumlarda, toplumdaki yetişkin insanların, eğitim aracılığı ile bu sorunların üstesinden geldikleri düşünülmüş ve bu bağlamda eğitim çalışmalarına önem verilmiştir. Buradan hareketle, toplumsal yapının düzenini yeniden oluşturma hedeflerinin, toplumdaki yetişkin bireylerin eğitimleri aracılığıyla olabileceği anlaşılmış ve bu alanda ki çalışmalara daha fazla yoğunluk verildiği ifade edilmektedir (Bülbül, 1987).

Eğitimin, tarih boyunca geri kalmış toplumlara kendi benliklerini, insani ve kültürel değerlerini tekrar benimsetebilmesi ve toplumların gelişmişlik seviyelerine ivme kazandırabilmesi adına önemli olduğu düşünülmektedir. Günümüz bilim ve teknolojisinin süratle gelişim göstermesinin, toplumdaki politik, ekonomik ve kültürel yapının değişime uğramasına neden olduğu düşünülmektedir. Toplumun bu gelişmelere ayak uydurabilmesi için değişimlerin zorunlu kıldığı bilgi, birikim, beceri ve değerleri kazanması ve kendinde barındırması önemli görülmektedir. Bu açıdan, örgün eğitim yoluyla bireylerin ihtiyaç duyabileceği bilgi ve becerileri öğretmek, ancak belirli bir döneme kadar mümkündür. Örgün eğitim süreci sonrası veya bu sürece dahil olamayan kişilerin, öğrenilmesi gerekli olan bilgi ve becerileri kazanabilmesinin örgün eğitim süreci sonrasında alabileceği eğitimle mümkün olduğu söylenebilir (Celep, 2003).

“Eğitim; bilim, teknik ve sanatın her üçünü de kapsayan bir içerikle düzenlenerek, bireyleri ve toplumları biçimlendirme, yönlendirme, değiştirme geliştirme ve yetkinleştirmede en etkili süreçtir. Böyle bir eğitim, bireyi biyo psikik, toplumsal ve kültürel boyutlarıyla, bedensel, bilişsel, duyuşsal ve devinışsel davranışlarıyla dengeli bir bütün olarak, en uygun ve en ileri düzeyde yetiştirmeyi amaçlar. Sanat eğitimi bu amaca dönük eğitim sürecinin üç ana boyutundan, üç ana bileşeninden birisidir. Müzik eğitimi ise, çeşitli kollara ayrılan sanat eğitiminin başlıca dallarından birini oluşturur” (Uçan, 1997: 28).

Eğitimin, okullar içerisinde belirli bir plan-program dâhilinde ve bir süreç içerisinde verilebilmesi haricinde, örgün eğitim sürecinden ayrılan bireylerinde katılabileceği çeşitli eğitim faaliyetlerinin yapıldığı görülebilir. Aynı zamanda bir sanat, hobi veya yetenek geliştirmek amacıyla kurulan eğitim kurumlarının da mevcut olduğu ve hem devlet destekli hem de özel eğitim kurumlarının olduğu bilinmektedir.

Eğitimin sanatsal dallarından biri olan müzik eğitiminin üç çeşide ayrıldığı görülmektedir. Bunlar; genel müzik eğitimi, özengen müzik eğitimi ve mesleki müzik eğitimi olarak adlandırılmaktadır. Genel müzik eğitiminin, bireyin okul öncesi eğitim döneminden başlayıp tüm örgün eğitim süresince aldığı müzik eğitimi olarak belirtilmektedir. Özengen müzik eğitiminin, müziğin herhangi bir dalı ile amatörce veya hobi olarak uğraşmak isteyenlere verilen eğitim olduğu görülmektedir. Mesleki müzik eğitimi ise, müzik alanında meslek olarak seçilen ve istenilen dalda verilen eğitim olarak ifade edilmektedir (Uçan, 1997'den akt. Akın, 2007).

Uçan' a göre özengen müzik eğitimi, müziğin herhangi bir alanına amatör olarak ilgi ve istek duyan, eğilimli olan kişilere yönelik etkili bir doyum ve haz sağlayabilmek, ayrıca bu durumu devamlı hale getirip, geliştirmeye yönelik gerekli olan müzikal davranış ve becerileri kazandırmayı amaçlar (Uçan, 1994).

Özengen müzik eğitimi kısaca insanların ilgi ve arzularına yönelik, yetenek ve becerileri doğrultusunda tatmin olmalarını hedefleyen, oldukları seviyelerini daha da geliştirmeye yönelik uygulanan bir müzik eğitimi çeşididir. Bu bağlamda, bireylerin ilgi duydukları ve hobi amaçlı katılmak istedikleri programlara yönelik eğitim hizmeti sunan Halk Eğitim Merkezleri'nde de özengen müzik eğitimi kapsamında bir eğitim verildiği düşünülmektedir (Ürün, 2015).

Örgün eğitimin, kişinin hayatında bazen yeterli olamaması ve her bireyin aynı imkânlara sahip olamaması nedeniyle yaygın eğitim programlarına ihtiyaç duyulduğu görülmektedir. Yaygın eğitim kurumları sayesinde örgün eğitim alma imkânına sahip olamayan bireylere örgün eğitim dersleri dışında sanat, spor, bilim ve teknoloji alanlarında, mesleki birikim ve yeteneklerini arttıracak birçok farklı alanda eğitim hizmeti sunulmasının önemli olduğu düşünülmektedir (Türkoğlu, 2005).

Yaygın eğitim kurumlarından biri olan Halk Eğitim Merkezleri'nin, örgün eğitimini tamamlamış veya yarıda bırakmış olan bireylerin eğitime her daim gereksinim duyması açısından önem arz eden kurumlar olduğu bilinmektedir. Halk Eğitim Merkezleri'nin, topluma eğitim hizmeti takdim eden en önemli eğitim kurumlarından biri olduğu ve bu kurumların halk eğitimi görevini yerine getirmelerinin asıl amaçları olduğu belirtilmektedir (Doğan, 2008).

Halk Eğitim Merkezleri'nin ülkemize ait olduğu ve bu kurumlarda farklı alanlarda eğitim hizmeti sunulduğu ifade edilmektedir. Verilen eğitimlerin sanatsal dallarından biri olan müzik eğitimi içerisinde, ülkemizde halk arasında yaygın olarak bilinmesi sebebiyle bağlama çalgısı eğitiminin önemli bir yeri olduğu söylenebilir (Yıldırım, 2009'dan akt. Turgut, 2018).

Yetişkin bir bireyin başarılı olabilmesi için kendi istekleri ve ihtiyaçları doğrultusunda bir alana yönelmesi ve bu alanda eğitim alması gerektiği, bireylerin istek ve ihtiyaçları doğrultusunda, onlara uygun olabilecek şekilde eğitim programları hazırlanmasının başarıya katkı sağlayacağı ifade edilebilir. Bu açıdan, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen ve sanatsal becerilerden biri olan bağlama eğitimi kurslarının, bireylerin beklentilerine nasıl karşılık verdiği ve bu eğitim esnasında ne tür sorunlarla karşılaşıldığı konusunda kaygı edildiği ifade edilmektedir. Bu nedenle Halk Eğitim Merkezi bünyesindeki bağlama eğitimi kurslarında karşılaşılan sorunların ortaya çıkarılması ve bu sorunlara ilişkin çözüm önerileri geliştirilmesi önemli görülmektedir (Acun, 2015).

Çalgı eğitimi süreci özellikle sabır ve azim isteyen, sürekli olarak çalışma gerektiren uzun bir süreç olarak görülmektedir. Bu açıdan bağlama çalgısını ele aldığımızda, geçmişten günümüze usta-çırak ilişkisi yöntemi ile varlığını sürdüren bir çalgı olmasından dolayı, yeterince öğrenim metodu bulunamaması veya genel anlamda bilimsel bir boyuta oturtulamamış olması açısından çalgının hem icrasının hem de eğitiminin daha zor olacağı belirtilmektedir. Bu kapsamda, Halk Eğitim Merkezleri'nde verilen bağlama eğitiminde, yukarıda bahsedilen veya benzer sorunlar nedeniyle karşılaşılan problemlere çözüm yolları üretebilme ve bu konuda çalışılacak olan yeni araştırmalara katkı sağlayabilmenin önemli olduğu düşünülmektedir (Koç, 2000).

Bu araştırmada, “Halk Eğitim Merkezi Bünyesindeki Bağlama Derslerinin Yürütülmesinde Karşılaşılan Sorunlar”ın neler oldukları belirlenerek, bağlama eğitimi dersleri veren usta öğreticilerle görüşmeler yapılmış, sorunların  z m ne yönelik uzman önerilerine başvurulmuş ve bağlama kursuna katılan öğrenciler üzerinde uygulanan anket analiz edilip, sonuca ulaşılmaya çalışılmıştır.

Problem Cümlesi

Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinin yürütülmesinde karşılaşılan sorunlar nelerdir?

Alt problemler. Araştırmanın problem cümlesi kapsamında aşağıdaki alt problemlere cevap aranmıştır:

1. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersini yürüten öğreticilerin;
 - a) Kullanılan kaynaklara,
 - b) Kullanılan yöntemlere,
 - c) Haftalık ders süresine

İlişkin görüş ve  nerileri nelerdir?

1. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersinin işlenişine yönelik uzman görüşleri ve  nerileri nelerdir?
 - a) Kullanılan kaynaklar neler olmalıdır?
 - b) Hangi yöntemlere yer verilmelidir?
 - c) Haftalık ders süresi nasıl olmalıdır?
2. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarının açılmasında karşılaşılan sorunlar nelerdir?
3. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarına katılan öğrencilerin memnuniyet düzeyleri nasıldır?

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada, Halk Eğitim Merkezleri'nde verilen bağlama eğitiminde karşılaşılan sorunları ortaya çıkarmak ve bu sorunlara yönelik çözüm önerileri geliştirmek amaçlanmıştır. Yapılan bu çalışma ile bağlama eğitiminde karşılaşılabilecek farklı sorunların ortaya çıkarılması, sorunların çözümüne yönelik çözüm önerileri geliştirilmesi ve bu bağlamda çalışılacak olan araştırmalara bir temel oluşturması hedeflenmiştir.

Araştırmanın Önemi

Yaygın eğitimin, bireyleri sosyal değişimlerin kazançlarına eşlik etmelerini kolaylaştırmak ve ayrıca bireylerin okul eğitimlerindeki noksanlıklarını giderebilmek adına önem arz ettiği belirtilmektedir. Diğer taraftan çeşitli nedenlerle okul eğitimlerini bırakmak mecburiyetinde kalan kişilerinde eğitimlerini bitirip, bir iş sahibi olmaları ifade edilmektedir (Erden, 2004'ten akt. Turgut, 2018). Bu nedenlerle yaygın eğitimin, kişilerin yaşamlarında büyük önem arz ettiği düşünülmektedir. Bu araştırma, Halk Eğitim Merkezleri'nde verilen bağlama eğitimi derslerinde farklı nedenlere bağlı olarak ortaya çıkan sorunları tespit etmek ve bu sorunlara çözüm önerileri üretmek adına önemli görülmektedir.

Sayıtlar

Bu araştırmada kullanılacak olan veri toplama araçlarının istenilen niteliği saptadığı varsayılmıştır.

Araştırmaya katılan, usta öğreticiler, uzmanlar ve kursiyerlerin araştırma sırasında uygulanan ölçme araçlarına samimi ve doğru cevaplar verdikleri varsayılmıştır.

Sınırlılıklar

Bu araştırma, Van ilinde bulunan İpekyolu, Edremit ve Tuşba ilçelerinde faaliyet gösteren Halk Eğitim Merkezi bünyesinde bağlama eğitimi veren usta öğreticilerle yapılan görüşmeler, farklı illerde görev yapan ve önceden belirlenen uzmanlarla yapılan görüşmeler ve bağlama eğitimi kurslarına katılan öğrenciler tarafından doldurulan anketteki ifadelerle sınırlıdır.

- Bu araştırma, 2020-2021 eğitim-öğretim yılı ile sınırlıdır.

- Eğitimci açısından sayısal olarak fazlaca olan Halk Eğitim Merkezleri ele alınmıştır.

Tanımlar

Bu bölümde, araştırma içerisinde önemli olduğu düşünülen terimlerin tanımları verilmiştir

Eğitim. Eğitim, bireyin davranışlarında kendi yaşantıları yoluyla kasıtlı ve istendik değişiklikler oluşturma süreci olarak tanımlanabilir (Erden, 2004'ten akt. Turgut, 2018).

Halk eğitim. Bireylerin öğrenme faaliyetlerinin hayat boyu devam etmesi ve bu sürecin devlet eliyle gerçekleştirilmesi amacına hizmet eden, ülkemizdeki yaygın eğitim kurumlarını ifade etmek için kullanılmaktadır (Acun, 2015).

Örgün eğitim. Örgün eğitim; belirli yaş grubundaki ve aynı seviyedeki bireylere, amaca göre hazırlanmış programlarla, okul çatısı altında düzenli olarak yapılan eğitimidir. Örgün eğitim; okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim kurumlarını kapsar (MEB, 2019).

Yaygın eğitim. Yaygın eğitim, örgün eğitimin yanında veya dışında düzenlenen formal eğitim faaliyetlerinin tümünü kapsar. Yaygın eğitimde belirli bir yaş sınırı yoktur. Her yaş grubu için (çocuk, genç, yetişkin vb.) yaygın eğitim faaliyetleri düzenlenebilmektedir (Fidan ve Erden, 1993'ten akt. Turgut, 2018).

Yaygın eğitimin özel amacı, milli eğitimin genel amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak, örgün eğitim sistemine hiç girmemiş olan veya herhangi bir kademesinde bulunan, ya da bu kademedен çıkmış vatandaşlara örgün eğitimin yanında veya dışında;

- Okuma-yazma öğretmek, eksik eğitimlerini tamamlamaları için sürekli eğitim olanağı hazırlamak,
- Bilimsel, teknolojik, ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelere uyumlarını kolaylaştırıcı eğitim olanağı sağlamak,
- Milli kültür değerlerimizi koruyucu, geliştirici, tanıtıcı ve benimsetici nitelikte eğitim yapmak,
- Toplu yaşama, dayanışma, yardımlaşma, birlikte çalışma ve örgütlenme anlayış ve alışkanlıkları kazandırmak,
- Ekonominin gelişimi doğrultusunda ve istihdam politikasına uygun meslek edinmelerini sağlayıcı olanaklar hazırlamak,
- Beslenme ve sağlıklı yaşam tarzını benimsetmek,

- Çeşitli mesleklerde çalışanlara, gelişmeleri için gerekli bilgi ve becerileri kazandırmak,
- Boş zamanlarını yararlı bir biçimde değerlendirme ve kullanma alışkanlıkları kazandırmak (MEB, 2019).

Meslekî ve teknik kurslar. Halk Eğitim Merkezleri tarafından meslek kazandırmaya yönelik olarak düzenlenen eğitim faaliyetlerini ifade etmektedir (Acun, 2015).

Bölüm 2

Araştırmanın Kuramsal Temelleri

Eğitim Kavramı

Eğitimin, modern anlayışa göre fiziksel ve ruhsal olarak sağlam olabilecek ayrıca toplumsal ilişkilerinde de başarılı ve etkin olabilecek bireyler yetiştirmeyi amaçladığı belirtilmektedir. Öte yandan sadece toplumun kendi içinde oluşmuş olan şartlarına uyumlu bireyler yetiştirmek değil, aynı zamanda bireylerin hem kendi hem de toplumun gelişimine katkı sağlayabileceği bir şekilde yetiştirilmesini hedeflediği ifade edilmektedir (Yeşilyaprak, 2012).

Toplumlara oluşturan insanların yaşam kalitelerinin artması, toplumun refah seviyesinin yükselmesi ve halk arasında her bir bireyin üzerindeki sorumlulukların en doğru ve başarılı bir şekilde yerine getirilmesinin, alacakları eğitime bağlı olarak şekillenebileceği ifade edilmektedir. Bu açıdan, insanların sürekli değişen ve gelişen toplumlarda kendilerini ekonomik, siyasi ve kültürel alanlarda yetiştirip geliştirebilmelerinin öncelikle eğitim ile mümkün olabileceği düşünülmektedir (Celep, 2003).

Eğitim, bireylerin yaşamları boyunca davranışlarında yer edinen zihinsel, fiziksel ve duygusal becerilerinin, istedik yönde ve en elverişli biçimde geliştirilip, kişiye bazı hedefler doğrultusunda yeni bilgi ve beceriler kazandırılması yönünde ki çalışmaların bütünü olarak ifade edilmektedir (Akyüz, 2012).

Geniş bir açıdan bakıldığında ise eğitimin amacının, bireyleri belirli hedeflere uygun yetiştirme süreci olduğu görülmektedir. Bireylerin kişiliklerinde değişim meydana getiren bu sürecin, eğitim sürecinde edinilen bilgi, birikim, beceri ve yetenekler doğrultusunda olduğu ifade edilmektedir. Eğitim sürecinin yalnızca okullar ile sınırlı olmadığı, aile içinde, akran çevresinde, iş yerlerinde kısacası insan hayatının her anında eğitimin devam ettiği belirtilmektedir (Fidan, 2012). Eğitimin, insanın yaşamı boyu devam etmesi ve birçok farklı alanlarda ki etkileşimleri de kendinde barındırması sebebiyle tam bir tanımının yapılmasının oldukça güç olduğu düşünülmektedir.

İnformel (resmi olmayan) eğitim. İnformal eğitim, insanların yaşamlarında kendiliğinden gelişen bir süreci ifade etmektedir. Formal eğitimde olduğu gibi önceden hazırlanmış belirli bir plan ve program çerçevesinde değil aksine gelişigüzel bir şekilde olduğu düşünülmektedir. Bireylerin, yaşamlarında farkında olmadan etkileşim içerisinde bulundukları kişilerden yeni şeyler öğrenebildikleri

görülmektedir. Çocukların, arkadaşları ile oynarken veya gençlerin çevresindeki akranları ile etkileşimleri sonucu dayanışmayı, anlaşmayı, yardımlaşmayı ve topluma uygun bireyler olmayı öğrenebilmeleri, informal eğitim olarak ifade edilmektedir. Bu tür öğrenmelerin ailede, iş yerlerinde, sokakta, caddede, okulda özetle her yerde insan hayatının akışında kendiliğinden meydana geldiği görülmektedir (Fidan, 2012).

Formal (resmi) eğitim. Formal eğitim, planlı bir şekilde önceden hazırlanmış programları öğretim yoluyla sunmayı amaçlamaktadır. Bu eğitim sürecinin planlama, gözlemlene ve uygulanmasının öğretmen tarafından yapıldığı ifade edilmektedir. Okullarda verilen eğitimin formal eğitim olduğu belirtilmektedir. Okul dışında yaygın eğitim kurumlarından biri olan ve bireylerin topluma ayak uydurmalarına yardımcı olma, nitelikli ve daha verimli bireyler yetiştirmeyi amaçlayan Halk Eğitim Kurumları'nın da formal eğitim verdiği bilinmektedir. Günümüzde formal eğitimin, örgün eğitim ve yaygın eğitim şeklinde iki ayrı sistemde ele alındığı görülmektedir (Fidan, 2012). Formal eğitimin, bireylerin yaşamlarında önem arz ettiği ve bununla birlikte informal eğitiminde bireylerin hayatlarında formal eğitim kadar önemli bir yere sahip olduğu düşünülmektedir.

Ülkemizde eğitim sistemimizin, örgün eğitim ve yaygın eğitim olmak üzere iki temel kısımdan oluştuğu belirtilmektedir. Örgün eğitimin, okul öncesi eğitiminden başlayıp, kademeli olarak ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim sürecini kapsadığı görülmektedir. Örgün eğitim ile beraber veya haricinde yapılan eğitim etkinliklerinin tümünün ise yaygın eğitim kapsamında yapıldığı ifade edilmektedir (Resmi Gazete, 1973).

Örgün eğitim. Örgün eğitim, belirli bir hedef doğrultusunda düzenlenmiş olup, aynı seviyede ve belirli bir yaş grubunda olan bireylere planlı ve programlı bir şekilde verilen eğitim olarak ifade edilmektedir (MEB, 2019). Örgün eğitimin, okul öncesi eğitiminden başlayıp kademeli olarak ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim sürecini kapsadığı görülmektedir.

Örgün eğitim etkinliklerinde kademeler arasında bazı değişikliklerin olabildiği, ayrıca temel olarak bireylerin kendinde barındırması gereken niteliklerin kazandırılmasını amaçladığı ifade edilmektedir. Kişilerin, bireysel olarak gelişim göstermelerinin, toplumsal yaşamın içine doğruca etki edebileceği belirtilmektedir. Bu nedenle örgün eğitim hizmetlerinin amaçladığı hedeflerin oldukça önem arz ettiği düşünülmektedir (Ural, 2012).

Yaygın eğitim. Yaygın eğitimin, gelişmiş ülkelere oranla az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkelerde kullanımına daha çok önem verildiği ifade edilmektedir. Böyle toplumlarda okuma-yazma ve temeli oluşturacak bilgiler kazandırılmasıyla yeterli istihdam elde edilemediğinden dolayı, bunları geliştirmeye yönelik eğitim hizmetleri ve etkinlikler düzenlendiği belirtilmektedir. Öte yandan örgün eğitim sistemine dahil olan, dışında kalmış veya hiç girmemiş olan bireylerin eğitimlerine katkı sağlayabilmeleri açısından yaygın eğitim kurumlarının önemli bir yeri olduğu düşünülmektedir (Celep, 2003).

Yaygın eğitim, örgün eğitim sürecine devam eden, hiç girmemiş veya farklı nedenler ile bırakmak zorunda kalmış olan bireylere sunulan eğitim olarak ifade edilmektedir. Yaygın eğitim kurumlarının, bireylere sosyal ve kültürel toplum ile uyum sağlayabilmeleri, okuma-yazma öğrenimi veya eksikliklerini tamamlayabilmeleri, mesleki anlamda bir kazanım elde etmeleri ve daha benzer birçok açıdan bireylerin eğitimlerine katkı sağladığı düşünülmekte ve bu bağlamda önem arz ettiği belirtilmektedir (MEB, 2019).

Yaygın eğitim sisteminin temel amacının, milli eğitimin genel amaçları ve temel ilkelerine uyumlu olarak, örgün eğitim sisteminin herhangi bir kademesinde bulunan, çıkmış olan veya hiç girmemiş olan bireylere, örgün eğitim ile birlikte veya haricinde;

1. Okur- yazar olmayan bireylere okuma-yazma eğitimi vermek, noksan kalmış eğitimlerini tamamlayabilmeleri için devamlı eğitim olanağı sunmak,
2. Günümüzün bilim, teknoloji, ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelerine ayak uydurmalarını sağlamaya yönelik olanaklar hazırlamak,
3. Milli ve kültürel değerlerimizin tanıtılması, geliştirilmesi, kabullenilmesi ve korunulması kapsamında eğitim vermek,
4. Toplumsal ilişkilerde yardımlaşma, paylaşma, dayanışma, anlayış gibi bazı duygu ve düşünceleri kazandırmak,
5. Ekonomik gücün yükseltilmesine için sağlıklı yaşam biçimi ve tarzlarını benimsetmek,
6. Boş vakitleri daha iyi, verimli ve etkili geçirmeye yönelik bazı alışkanlıklar kazandırmak,

7. Kısa zamanlı ve kademeli bir şekilde eğitim hizmeti sunarak, ekonomimizin gelişmesi hususunda uygun meslek sahibi olmalarını sağlamaya yönelik olanaklar sunmak,
8. Farklı meslek sahibi olan kişilerin mesleklerinde ve hizmet içinde gelişmelerine yönelik, gerekli bilgi, beceri ve davranışları kazandırmak olarak ifade edilmektedir (Resmi Gazete, 1973). Bu nedenlerle, ülkemizdeki yaygın eğitim kurumları kapsamında eğitim hizmeti sunan halk eğitim kurumlarının, topluma daha faydalı, verimli ve nitelikli olabilecek bireyler yetiştirmesi bakımından önemli olduğu düşünülmektedir.

Halk Eğitimi

Halk eğitim kavramının günümüzde, kitle eğitimi, yetişkin eğitimi, sosyal eğitim ve yaygın eğitim gibi birçok farklı şekilde isimlendirildiği görülmekte ve genel olarak bu isim başlıkları altında ele alındıkları ifade edilmektedir. Halk eğitim hizmetinin, bireylerin cinsiyet, yaş, eğitim durumları ve birçok farklı ihtiyaçları doğrultusunda hedeflediği kişilerden oluştuğu belirtilmektedir. Ayrıca toplumdaki birçok farklı kesimi oluşturan işveren, çalışan, ev hanımı, serbest meslek, esnaf ve çiftçi gibi pek çok farklı kesimdeki bireylerin beklentilerini ve ihtiyaçlarını karşılaması açısından, halk eğitim faaliyetlerinin oldukça büyük ve geniş bir alanı kapsadığı ifade edilmektedir. Bu nedenlerle, halk eğitim kavramının farklı tanımlar halinde karşımıza çıktığı düşünülmektedir (Celep, 2003).

Milli Eğitim Bakanlığı'nın tanımına göre, örgün eğitim hizmeti sunan kurumlardan herhangi birine gitmeyen, bitirmiş olan veya örgün eğitim sisteminin herhangi bir kademesinden ayrılmış olan bireylere, ilgi, istek ve gereksinimleri doğrultusunda beklentilerini karşılayabilecek ve bir meslek sahibi olmalarına yönelik hazırlanan kısa süreli eğitim faaliyetleri olarak ifade edilmektedir (Doğan, 2008).

OECD (Ekonomik Kalkınma ve İş birliği Örgütü) ise halk eğitimini, zorunlu öğrenim sürecinin dışına çıkmış ve esas işi okula gitmek olmayan bireylerin ilgi, istek ve ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla hazırlanan programlar veya faaliyetlerden oluşan bir süreç olarak tanımlamaktadır (Celep, 2003). Halk eğitimi kavramına yönelik yapılmış olan tanımlar birbirinden farklı olsa da, ana düşünce olarak her birinin ortak noktada bulunduğu düşünülmektedir.

Halk eğitimi, toplumdaki her bireyin ihtiyaçları doğrultusunda belirli bir program dahilinde sunulan, ekonomik, kültürel ve milli değerlerine katkıda bulunan okul dışı eğitim hizmeti olarak ifade edilmektedir (Yüksel, 2011). Toplumdaki bireylerin daha olgun, bilinçli ve topluma faydalı bireyler olabilmeleri adına halk eğitiminin oldukça önemli ve gerekli olduğu düşünülmektedir.

Halk eğitiminin tarihsel boyutu, cumhuriyet öncesi ve cumhuriyet sonrası dönem olmak üzere iki başlıkta incelenecektir. Bu bağlamda halk eğitiminin cumhuriyet öncesi dönemdeki varlığını şu şekilde aktarabiliriz.

Cumhuriyet öncesi halk eğitimi. Cumhuriyet'in kuruluşundan önce, halk eğitimi zemininin ilk olarak Selçuklu ve Osmanlı dönemlerine dayandığı görülmektedir. O dönemdeki medreseler ve Enderun okullarının birer eğitim kurumu oluşu sebebiyle halk eğitimi faaliyetlerinde de bulundukları belirtilmektedir. Öte yandan bazı başka kuruluşlarında toplumun yararına yönelik eğitim faaliyetlerinde bulundukları ifade edilmektedir (Doğan, 2008).

Medreseler. Medreselerin, Selçuklu döneminden başladığı ve aktif olduğu dönemlerde halkın öğretmen, imam, kadı, doktor, matematikçi ve din bilgini gibi benzer meslek ve ilim öğreten kurumlar olduğu görülmektedir. Dini temellere dayalı olan ve İlköğretimden yükseköğretim seviyesine kadar aşamalı bir şekilde eğitim verilen kurumlar olduğu ifade edilmektedir. Medreselerde yürütülen ders programlarında sadece dini bilgiler değil, bunların yanında dilbilgisi, matematik, fizik, astronomi, tıp ve daha başka konulara da yer verildiği ifade edilmektedir. Bu bağlamda medreselerin örgün eğitim kurumlarına benzer özelliklere sahip olduğu düşünülmektedir. Medreselerde verilen eğitim dışında ayrıca medreselere ait olan kitaplıklar, bakımevleri ve hastaneler vasıtasıyla topluma fayda sağlayacak hem eğitim hem de yardım kurumu görevi gördüğü belirtilmektedir (Celep, 2003).

Enderun okulları. Osmanlı Devleti döneminde, saraya idareci ve devlet adamları yetiştirmek amacıyla kurulmuş olan Enderun okullarının, Fatih Sultan Mehmet Han tarafından inşa edildiği belirtilmektedir. Enderun okullarını medreselerden ayıran özelliği, bu okullarda dini temellere dayalı bir eğitim verilmemesidir. Bunun yanında, kamu yönetimi alanında ilk eğitim veren kuruluş olma özelliğine sahip olduğu ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Ahilik. Selçuklular döneminde gelişen ve Osmanlı Devleti döneminde en üst kademesine ulaşmış olan Ahilik, esnafın birlik ve beraberliğinin, dayanışma ve

kardeşliğinin ayrıca ticaret ahlakının gelişmesini hedef edinmiştir. Esnaf çıraklarının okuma yazma öğrenmeleri için çok özen gösterildiği belirtilmektedir. Bu topluluğun öncülüğünü yapan ve Ahi adı verilen donanımlı, bilgi ve birikimli kişilerin etrafında toplanılıp sohbetler edilerek esnafların birbirleri arasındaki bağı kuvvetlendirilmeye çalışıldığı, birlik ve beraberliklerinin daha güçlü bir duruma getirilmeye çalışıldığı ifade edilmektedir (Ekinci, 1990'dan akt. Doğan, 2008).

Ahilik örgütünün, Anadolu esnafları arasında kardeşliği, dayanışmayı, birlik olmayı ve güveni oluşturma konusunda önemli bir faaliyet gösterdiği belirtilmektedir. Bu kurumun, toplumsal olarak faaliyet göstermiş olduğu ve Ahi adı verdikleri liderleri yönetiminde zorbalardan kurtulma ayrıca yabancılara, misafirlere ve seyyahlara şölen verme ve toplum içinde hayır işlerinde bulunma gibi çalışmalar yaptıkları ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Loncalar. Ahilik örgütünün yerini 18. yy'dan sonra loncaların aldığı belirtilmektedir. Loncaların, Ahilik örgütünde olduğu gibi esnaflar arasında birlik ve beraberliği, dayanışmayı ve kardeşliği sağlaması faaliyetleriyle birlikte öte yandan ticaret ahlakını muhafaza etmesi, usta işçiler yetiştirmesi ve yetiştirdiği kişilere de işyerleri açması gibi görevleri üstlendiği ifade edilmektedir. Üretimde standardı yakalama ve kaliteli ürünler sunabilme açısından da loncaların önemli bir yeri olduğu görülmektedir (Doğan, 2008).

Ordu. Tarih boyunca Türk devletlerinde ordularının halk eğitime özen göstermiş olduğu ve bu doğrultuda birçok etkinlik yapıldığı belirtilmektedir. Ordunun, askere alınan kişileri Acemi Oğlan Ocaklarında eğitmeye çalıştığı ve onlara savaş eğitiminin yanı sıra okuma yazma ve kendi hayatlarında ihtiyaç duyabilecekleri becerileri kazandırmaya yönelik çalıştığı ifade edilmektedir. Osmanlı Devleti döneminde ise Acemi Oğlan Ocakları'ndan seçilen kişilerin, Enderun okullarına aday olarak seçildikleri belirtilmektedir (Doğan, 2008).

Cumhuriyet dönemi halk eğitimi. Cumhuriyetin kuruluşunun ilk zamanlarında örgün ve yaygın eğitimi, ülkenin kalkınması ve milli değerlerin topluma aktarılması hususunda en önemli araç olarak gördükleri belirtilmektedir. Cumhuriyet dönemi, halk eğitimi çalışmaları şöyle özetlenebilir;

- 1924 Eğitim Birliği (Tevhid-i Tedrisat) Kanunu'nun çıkarılması,
- 1926 Milli Eğitim Bakanlığı kuruluş yasasının kabul edilmesi ve ilk Halk Eğitimi birimi olan, "Halk Terbiyesi Şubesi" nin eğitime başlaması,
- 1927 Halk Derslikleri'nin açılması,
- 1928 Yeni harflerin kabulü ve Millet Mektepleri'nin açılması,
- 1930 Halk Okuma odaları' nın hizmete başlaması,
- 1932 Halk Evleri'nin açılması,
- 1936'da Köy Eğitmen Kursları' nın ve 1942' de Köy Enstitüleri'nin açılması olarak özetlenmektedir (Ural, 2007).

Cumhuriyetin kuruluşu ile birlikte toplumun kalkınmasına öncü olabilmesi için, dönemin Milli Eğitim Bakanı İsmail Safa tarafından 1923 yılında bir Genelge yayınlanmıştır. Bu Genelgenin içeriğinde "Ülkenin tümünün cehalet ve bilgisizliğin acısından dolayı ızdırap duyduğu, halkın, okulların ve öğretmenlerin yakın ilişkilerde bulunması gerektiği, eğitimin her yaş ve sınıftaki halkın ihtiyaç duyması haline getirilmesi, toplumun ekonomik ve ulusal sorunları bağlamında öğretmen ve halktan kurullar oluşturulup, çalışmaların devamlı izlenmesi, ayrıca yerel yayınlara gereken önemin gösterilmesi" konularına değinilmiş olduğu ifade edilmektedir. Yayınlanan bu genelgenin, halk eğitimi faaliyetlerinin Cumhuriyet döneminde gerçekleştirilen ilk adımlarının atılmasında önemli bir yer edindiği düşünülmektedir (Celep, 2003).

Cumhuriyetin kuruluşunun hemen ardından harekete geçirilen eğitim hamlesinin, ülkenin modernleşmesi ve gelişmesine yönelik önemli bir rol üstlendiği görülmektedir. Günümüzde gelişim ve ilerlemenin devamlı olmasına en büyük katkı sağlayan etkenlerden birisinin de eğitim olduğu ifade edilmektedir. Cumhuriyet döneminde eğitimin toplumsal ve bireysel olarak önemli bir etken olması, ayrıca bu dönemde eğitime olan talebin artması sebebiyle okulların, ders materyallerinin ve öğretmen sayılarının arttığı ifade edilmektedir (Çetin ve Gülseren, 2003).

Ülkemizde dağınık ve düzensiz bir durumda olan eğitim sisteminin, 3 Mart 1924 tarihinde Tevhid-i Tedrisat (Eğitim Birliği) Kanunu ile daha düzenli ve bütünsel bir sistem haline getirildiği ve milli bir nitelik kazandırıldığı belirtilmektedir. Bu kanunun kabul edilmesiyle birlikte eğitim sistemimizin daha verimli ve nitelikli bir anlayış kazandığı ve ayrıca milli kültür değerlerimizde daha iyi benimsetilmesi adına önemli bir adım olduğu düşünülmektedir (MEB, 2012).

Halk eğitim şubesi (1926). 1926 yılında, Milli Eğitim Bakanlığı bünyesine bağlı ilk halk eğitimi birimi olarak “Halk Terbiyesi Şubesi” ismiyle kurulan birim olduğu belirtilmektedir. Daha sonra 1960 yılında ise genel müdürlük durumuna geldiği ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Halk derslikleri (1927). 1927 yılında varlığını gösteren Halk Derslikleri, farklı sebeplerle hiç okuyamamış veya hedeflediği öğretim seviyesine erişememiş bireylere, Cumhuriyet insanının bilmesi gerekli olan temel yurttaşlık bilgi ve birikimlerini kazandırmak ve milli kültür bilincini kuvvetlendirmek amacıyla faaliyet gösteren derslikler olarak ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Millet mektepleri (1928). Millet Mektepleri, harf inkılabı ile birlikte Mustafa Kemal Atatürk’ün liderliğinde açılmıştır. Bu mekteplerde, herkesin okuma yazma öğrenip belge sahibi olması zorunlu tutulmuştur. Bu doğrultuda yayınlanan yönetmeliğe göre, köylerde 12-45 yaş, şehirlerde ise 16-45 yaş aralığında olan her bireyin okuma yazma öğrenmesi zorunlu hale getirilmiştir. Millet mektepleri, iki tür derslikten oluşmuştur. Bu dersliklerin birinde sadece okuma yazma eğitimi verilirken, diğesinde ise okuma yazma eğitiminin yanında hesaplama ve sağlık ile ilgili konular üzerinden eğitim verildiği belirtilmektedir. Bu mekteplerin hem gezici hem de durağan olarak hizmet verdiği ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Halk okuma odaları (1930). İnsanların, öğrendikleri bilgilerini unutmamaları ayrıca insanlara daha fazla okuma alışkanlığı kazandırabilme adına hizmet verdiği belirtilmektedir. İlk başlarda, bu hizmetten sadece Millet Mekteplerine gidemeyen bireyler faydalansın diye hizmet verilmiş olsa bile daha sonraki zamanlarda tüm halka açık hale getirildiği ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Halkevleri (1932). Halkı, toplumsal ve kültürel yönden geliştirebilmek amacıyla 1932 yılında kurulmuş olan Halkevlerinin, tarih, edebiyat, spor, müzik ve güzel sanatlar eğitimi gibi konularda faaliyet gösterdiği belirtilmektedir (Celep, 2003).

Köy enstitüleri (1942) ve köy öğretmen kursları (1936). Eğitimin daha nitelikli ve daha yaygın bir hale gelmesi açısından, Köy Enstitülerinin etkin bir rol oynadığı belirtilmektedir. Kırsal bölgelere yönelik eğitim hizmetlerinde uygun şartları oluşturmak amacıyla, 1936 yılında “Köy Öğitmeni Projesi” hayata geçirilmiştir. Ziraat Bakanlığı’nın desteğiyle askerlik görevini onbaşı yada çavuş olarak yerine getiren gençleri eğitip yetiştirerek, köy halkı ile şehir halkı arasında ki bozulmuş olan

dengeyi eşitlemek ve köyde yaşayan insanlara pratik bilgiler vermek amacıyla bu proje kapsamında köylere gönderilmişlerdir. İlerleyen yıllarda çıkarılan yasalar ile köy eğitmeni yetiştirme hizmetinin yaygınlaştığı ifade edilmektedir (Çetin ve Gülseren, 2003).

Köylerde hizmet veren eğitimcilere, okulda verdikleri eğitimin dışında, toplumu eğitmek ve iyi bir şekilde yetiştirmek görevleri yüklendiği belirtilmektedir. Köy Enstitüleri, köy kökenli liderlerin öncülüğünde köylerin gelişimine ve kalkınmasına yönelmiş ayrıca halk eğitimi alanında da etkin bir rol oynamıştır. Köyde yaşayan insanların mutsuzluklarını gidererek mutlu olmalarına yardımcı olmanın, öğretmenin sorumluluğu altında olduğu belirtilmiştir (Celep, 2003).

Halk Eğitiminin İlkeleri

Halk eğitimi çalışmalarının etkin ve başarılı olabilmesinin, hedeflenen amaçlar ve belirli ilkeler kapsamında yürütülerek olabileceği ifade edilmektedir (Celep, 2003). Bu bağlamda halk eğitimi ilkeleri şöyle aktarılmaktadır.

1. Bireyin gereksinimleri ile işe başlama: Örgün eğitim sürecinin programları önceden eğitim kurumu tarafından belirlenirken, halk eğitiminde sunulacak eğitim programlarının bireylerin ihtiyaçlarına göre belirlendiği ifade edilmektedir. Bu nedenle bireylerin ihtiyaçlarının saptanıp, bu ihtiyaçlar doğrultusunda eğitim programının hazırlanması gerektiği ve önem arz ettiği düşünülmektedir (Celep, 2003).
2. İşe, eyleme yöneliklik: Bireylere, yaşamlarının ilerleyen zamanlarında kullanıp uygulayabilecekleri bilgi, birikim ve becerilerin kazandırılması olarak ifade edilmektedir. Bireylerin halk eğitiminden kazanacağı bilgileri hızlıca hayatında uygulamak isteyeceğinden dolayı, verilecek olan eğitimin bilgi kısmının dışında, beceri kazandırmaya yönelik olması gerektiği belirtilmektedir (Celep, 2003).
3. Yararlılık: Bireylerin ihtiyaçları ile örtüşmeyen, uygulanmayan ve işe yaramayan bilgiler vermekten uzak olunmalıdır. Bireyleri bilinçlendirerek, girişimciliği özendirerek ve onlara yaşamlarında yarar sağlayacak olan bilgiler vererek, halk eğitiminin verimliliğinin arttırabileceği ifade edilmektedir. Dolayısıyla Halk eğitimi faaliyetlerinin başarısı, bireylere kazandırılan bilgi ve becerilerin faydalı olmasına bağlı olduğu ifade edilebilir (Celep, 2003).

4. Bireyin eğitsel etkinliklere katılması: En verimli ve etkili öğrenmelerden biri, yaparak yaşayarak olarak ifade edilebilir. Bu ilkenin özellikle yetişkinler için önemli olduğu söylenebilir. Çünkü; eğitim sürecine dahil olan yetişkin bireyin deneyimleri vardır. Gelişim özellikleri yönünden de yetişkinlerin öğrenme hızlarında yavaşlama ve düşüş olabileceği göz önünde bulundurularak, öğrenmenin kalıcılığını arttırabilmek için eğitsel olan etkinliklere katılım göstermeleri gerektiği belirtilmektedir. Bununla birlikte yetişkin bir birey ortaya bir ürün koyabilirse, bunun onu yeni öğrenmelere yönlendirebileceği ifade edilmektedir (Celep, 2003).

5. Konuların öncelik sırasına göre planlanması: Toplum ve bireylerin en fazla istek ve ihtiyaç duydukları maddiyat, zaman ve emek açısından, yapılması basit ve kısa sürede sonuca kavuşabilecek konuların, öncelik sırasına göre planlanması gerektiği belirtilmektedir (Celep, 2003).

6. Yerel öncüllerden yararlanma: Yerel öncüllerin yetiştirilip onlara gerekli yetki ve sorumluluklar verilmesiyle, halk eğitimi programlarının devamlı ve etkili olabileceği belirtilmektedir. Halk eğitimi çalışmalarına önceden dahil olmuş insanların, elde ettikleri kazanımları ve becerilerini günlük hayatlarına yansıtabilmeleri için onlara yardımcı olarak, sonraki halk eğitimi çalışmalarına yönelik bu deneyim kazanmış kişilerden yararlanılmasının faydalı olabileceği ifade edilmektedir. Bireylerin bu halk eğitimi çalışmalarında başarılı bir sonuca ulaşmasının, diğer bireyleride bu yöndeki çalışmalara teşvik edebileceği söylenmektedir. Ayrıca etkili çalışmalar ortaya koyan ve bu yöndeki çalışmalara katılabilecek bireylerin desteklenerek, bu alanda hazırlanan program ve faaliyetlere katılabilmeleri için gayret verilmelidir (Celep, 2003).

7. Çalışmaların izlenmesi ve denetlenmesi: Herhangi bir çalışmanın başarılı olup olmadığına dair bir kanıya varabilmek, noksan ve yanlışlarını tespit edebilmek için, yapılan çalışmanın gözetilerek kontrol edilmesi gerektiği belirtilmektedir. Bu açıdan süreç içerisinde ki eğitsel faaliyetlerin hata ve eksikliklerinin belirlenmesi ve düzeltilebilmesi için, etkili olabilecek bir denetim kurulması gerekmektedir. Böyle bir denetleme uygulamasının, çalışmalara katılacak olan bireylere daha etkili çalışma göstermeleri açısından katkıda bulunacağı söylenmektedir. Başarı elde etmiş olan çalışmaların, tanıtılarak özendirilmesinin, bu alandaki etkileşimlerin yaygınlaşabilmesi adına kolaylık sağlayabileceği ifade edilmektedir (Celep, 2003).

8. İşbirliği: Halk eğitimi faaliyetleri, bireylerin ilgi, istek ve beklentileri açısından farklılık göstermektedir. Bu farklılıklar sebebiyle, farklı program ve etkinliklerin yapılması gerekmektedir. Bu bağlamda, bir program veya eğitsel faaliyetler düzenlenirken, yapılacak olan etkinlikler ile ilgili başka kurumlar ile işbirliği içerisinde olmak ve gerekli olan materyalleri tedarik etmeye çalışmak, öte yandan ihtiyaç duyulan işgücünü yetiştirmeye katkı sağlamak olarak ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Halk Eğitimin İçeriği

1. Temel Eğitim: Okuma-yazma eğitiminin haricinde asıl amacın, örgün eğitim programlarından faydalanamayan bireyleri yeterli, olabilecek eğitsel seviyeye getirmek olarak belirtilmektedir. Bireylerin hayatlarında her an ihtiyaç duyabilecekleri okuma-yazma, ev yönetimi, yurttaşlık, sağlık ve mesleki alanda temel bilgi ve beceriler gibi eğitimlerin, temel eğitim içeriği kapsamında olduğu ifade edilmektedir (Celep, 2003).

2. Akademik Halk Eğitimi: Örgün eğitim programını tamamlayamayan bireylerin, bir eğitim kurumu diploması elde etmeleri için düzenlenen eğitsel faaliyetlerdir. Bu açıdan bireylerin ilköğretim, ortaöğretim, lise veya yükseköğretim bitirmeleri daha önemli görülmektedir. Bu sistem, kişilerin okul zamanlarında iken elde edemedikleri fırsatı, yetişkinlik ve olgunluk çağına tekrardan onlara bir şans olarak fayda verebilir. Fakat bu eğitimin, örgün eğitim ile eş değer görülmemesi yerini almaması gerektiği ifade edilmektedir (Celep, 2003).

3. Genel Kültür: Belirli bir seviyede temel bilgi ve birikimi kendinde barındıran bireyleri, iktisat, toplum bilimi, hukuk, güzel sanatlar ve yönetim benzeri bazı konularda onları geliştirici alanları kapsamakta olduğu belirtilmektedir. Bu tarzda verilen eğitim hizmetlerinin, kişilerin ihtiyaçlarına yönelik düzenlenen halk eğitimi etkinlikleri ile sunulacağı gibi, konferanslar, açık oturumlar, paneller ve yayın yolları aracılığı ile de sunulabileceği aktarılmaktadır (Celep, 2003).

4. Demokrasi ve Yurttaşlık Eğitimi: İnsanların temel hak ve sorumluluklarını tanıyıp benimsemesi, problemleri pratik bir şekilde çözebilecek düzeyde olması demokrasi eğitiminin temelidir. Demokratik bir toplum içinde insanların etkin olabilmesi, ülke yönetiminin varlığına da katkıda bulunur. İnsanların kendi haklarını ve sorumluluklarını tanıyıp benimsemesi ile toplumun kendi kontrolünün de sağlayabileceği belirtilmektedir. Bu açıdan, bireylerin siyasi ve kamusal çalışmalara

ilgilerinin artırılması ve daha bilinçli bir şekilde katılım sağlaması amaçlanır (Celep, 2003).

5. Ev Yönetimi: Bu eğitim hizmeti, çocuk ve bebek bakımı, eşler arasındaki ilişki ve aile fertlerinin birbirleri ile olan ilişkisi gibi pek çok konuyu kapsamaktadır. Kadınların eğitime katılım oranının az olduğu toplumlara yönelik, bu eğitimin daha da önem arz ettiği belirtilmektedir (Celep, 2003).

6. Mesleki ve Teknik Eğitim: Halk eğitim hizmetinin en önemli hedeflerinden birinin, bireylere belirli mesleki birikim ve beceriler edindirmek ve onları birer meslek sahibi yapabilmektir. Bireyin bir mesleği var ise, kişinin mesleğine yönelik sürekli gelişim gösteren bilim ve teknolojiye dayalı yeni bilgi ve beceriler kazandırabilmektir. Bu hizmetlerinde mesleki ve teknik eğitim grubunda yer aldığı belirtilmektedir (Celep, 2003).

7. Güzel Sanatlar (Öz doyum) Eğitimi: Sanat dallarının herhangi bir alanında yeteneği olan ve bu yeteneğine yönelik örgün eğitim sürecinde herhangi bir eğitim alma imkânı bulamayan bireylere, yetenekleri doğrultusunda ve ilgi duydukları alanlarda hazırlanan halk eğitimi etkinlikleri yoluyla eğitim alma ve kendilerini geliştirme imkânı sunulur. Müzik, resim, heykel gibi sanatsal alanlarda verilen eğitim hizmeti sayesinde hem sanat eserlerini anlayıp sevmelerine hem de o yönde becerilere sahip olabilmelerine yönelik eğitim sunulduğu belirtilmektedir (Celep, 2003).

8. Sosyal Hizmetler Eğitimi: Yaşlıların, engeli bulunan insanların, hastaların veya suçlu bireylerin, toplum ile uyum sağlayabilmesine destek olmaya, ayrıca fiziksel veya psikolojik rahatsızlıklarından dolayı etkilendikleri olumsuzlukları bitirmeye yönelik çalışmalar yapıldığı belirtilmektedir. Yaşlı ve engelli insanların korunması, suçlu bireylerin tekrardan topluma kazandırılması bağlamında halk eğitimi faaliyetleri düzenlenmektedir. Bu tarzda halk eğitimi çalışmalarının, ülkemizde pek fazla yapılmadığı ifade edilmektedir (Celep, 2003).

9. Toplum Eğitimi: Toplum kalkınması olarak ta ifade edilen bu eğitimin, toplulukların kendi içlerindeki sorunları ile ilgilenmelerine, birlik olup problemlerini çözmelerine destek olmaya yönelik verilen eğitsel bir eğitim faaliyeti olarak ifade edilmektedir. Bu eğitim ile toplumun içinde olan iktisadi, siyasi ve kültürel kuruluşların geliştirilip, toplumun kalkındırılmasına yönelik öncü işlevi görülmektedir. Bu açıdan toplumun kendine ait imkanları, kaynak ve işgüçleri ile devletin imkân ve kaynakları

bütünleşerek, kalkınmalarına ve gelişmelerine yardımcı olduğu ifade edilmektedir (Celep, 2003).

Halk Eğitim Merkezleri ve Çalgı (Bağlama) Eğitimi

Ülkemizdeki Halk Eğitim Merkezleri, eğitim, öğretim, üretim, danışma, rehberlik gibi konularda hizmet veren ve bulundukları bölgelerin kültür ve sanat kurumları olarak belirtilmektedir. Cumhuriyetin ilanı ile beraber, ülkemizde ilk adımları atılan eğitim hamlesinin, okuma yazma problemini bitirmeye, milli kültür ve değerlerimizin yaygınlaştırılıp benimsetilmesine ve bu yöndeki çalışmalara destek olabilmesi amacıyla, 1956 yılından itibaren ülkenin tümünde, Halk Eğitim Merkezleri'nin açılmaya başladığı ifade edilmektedir. MEB bünyesinde, Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü'ne bağlı olarak hizmet veren Halk Eğitim Merkezleri'nin, topluma mesleki ve kültürel bilgi ve beceriler edindiren, bireylerin boş vakitlerini verimli etkinliklerle geçirmelerini hedefleyen, birer Yaygın Eğitim Kurumu olduğu belirtilmektedir. Halk Eğitim Merkezleri, il ve ilçelerde faaliyetlerini devam ettirirler. Bu kurumlarda önceden hazırlanan faaliyetlerin "halk eğitimi" adıyla yapıldığı belirtilirken, sonradan "yaygın eğitim" olarak adlandırılmaya başlandığı aktarılmaktadır. Bu kurumların sayısının, ülkemizde 900'ün üzerinde olduğu ifade edilmektedir (MEB, 2019).

Ülkemizde farklı sorunlar ve ihtiyaçlara yönelik gereksinim duyulan halk eğitimi vazifesini, Millî Eğitim Bakanlığı'nın üstlendiği belirtilmektedir. Halk eğitimi aracılığı ile halkın ekonomik anlamda gelişmesi, milli kültür ve değerlerin toplum tarafından benimsenmesi, toplumun kalkınması, milli birlik ve beraberliğin sağlanması gibi bazı konularda, topluma yarar sağlanmaya çalışıldığı belirtilmektedir. Bu açıdan halk eğitimi hizmeti ile toplumu oluşturan her bireye yönelik hizmette bulunulmaya çalışıldığı ifade edilmektedir (Doğan, 2008).

Toplum içerisindeki bireylerin beklenti ve ihtiyaçlarının benzer olmamasından dolayı, eğitim ihtiyaçlarının belirlenmesinin kolay olmadığı belirtilmektedir. Problemlerin sadece güncel ihtiyaçlara yönelik olmayıp, aynı zamanda fiziki ve sosyal çevredeki farklılaşmalara bağlı olarak yeni doğabilecek ihtiyaçları belirleyebilmektir. İhtiyaç ve gereksinimlerin belirlenemediği veya belirgin bir duruma geldikten sonra görüldüğü ifade edilmektedir. Bu gereksinimlerin belirlenip, o yönde eğitim programlarının hazırlanabilmesi için bir kuruma ihtiyaç duyulduğu düşünülmektedir. Ülkemizde MEB bünyesinde yer alan ve bu hizmeti yerine

getirebilecek olan kuruluşun, Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü olduğu ifade edilmektedir. Bu hizmetlerin yerel düzeyde verilebilmesi ve bu genel müdürlüğe bağlı olarak hizmete açılan kurumların ise Halk Eğitim Merkezleri olduğu aktarılmaktadır (Celep, 2003). Bu açıdan örgün eğitim programlarında, kendi beklenti ve gereksinimlerini tam olarak karşılayamayan, eksik kalan veya bu sisteme hiç dahil olamayan bireylere, bu kurumlar tarafından beklenti ve gereksinimlerine yönelik eğitim hizmeti sunulduğu düşünülmektedir.

Böyle eğitim hizmeti veren kurumlarda, bireylerin yetenekleri, beklentileri, ilgi ve arzularına yönelik hem mesleki hem de sosyal ve kültürel açıdan kursların açıldığı, ayrıca kurs saatlerinin ayarlanmasında, kursiyerlerin isteklerinin de göz önünde bulundurulduğu belirtilmektedir (Kuvan, 2008).

Halk Eğitim Merkezleri'nin, örgün eğitim sisteminin herhangi bir kademesinde bulunan veya bu sisteme hiç dahil olamayan bireylere, seminer, sempozyum, kurs, kulüp veya benzeri faaliyetler aracılığı ile bireyler arasında yaş, cinsiyet, din, dil, ayrımı yapmadan, eğitim hizmeti verilebilmesi adına il ve ilçelerde açıldığı belirtilmektedir. Bu kurumlarda, bireylere okuma-yazma eğitimi, mesleki bilgi ve becerilerini geliştirmeye yönelik eğitim ve eksik kalan eğitimlerini tamamlayabilmeleri gibi birçok farklı alana yönelik eğitim hizmetleri düzenlendiği ifade edilmektedir. Bu bağlamda, Halk Eğitim Merkezleri'nde, sanatsal eğitim faaliyetlerinden biri olan, müzik eğitiminin de verildiği bilinmektedir (Resmi Gazete, 2006).

İnsan hayatında önemli bir yeri olan müziğin, insanlığın başlangıcından günümüze varlığını devam ettirdiği aktarılmaktadır. İnsan hayatında ki değişimler, ilerlemeler ve gelişimlere bağlı olarak müziğinde gelişim gösterdiği söylenebilir. Öte yandan, eğitim içerisinde müziğin önemli bir yeri olduğu ve toplumun kültürel değerlerinede etkin bir katkı sağladığı ifade edilmektedir (Yaşar, 2011).

Sosyal hayatın içerisinde oluşan arkadaş grupları ve bireylerin bir arada toplu bir şekilde bulunabilmesi, toplumsallaşmanın belirtisi olarak ifade edilebilir. Farklı amaçlar ile farklı alanlarda bir araya gelen bireylerin, aynı zamanda birlikte çalışma ve sosyalleşmeye yönelmiş oldukları belirtilmektedir. Bu anlamda müzik eğitimi verilen okul veya kurslarında, insanları geliştirici ve birleştirici olma özelliğine sahip oldukları düşünülmektedir (Uslu, 1999).

Birlikte müzik yapan arkadaş gruplarında, toplumsal anlamda değer ve kazanımlar edindirecek davranışların meydana geldiği görülmektedir. Herhangi bir çalgı eğitimi almak isteyen ve sosyal bir insan olmanın gerekli olduğunu düşünen bireylerin, çalgı eğitimi verilen bir gruba dahil olarak farklı çalışmalar aracılığıyla gelişime ve ilerlemeye ihtiyaç duyabilecekleri görülebilir. Bu tür ihtiyaçların giderilmesi açısından, arkadaş grupları içerisinde birlikte yapılan çalışmaların etkili olabileceği ifade edilmektedir. Birlikte çalışmalar yapılan arkadaş gruplarında, bireylerin edineceği bilgi, birikim, beceri ve davranışlar dışında sosyalleşme, paylaşım, yardımlaşma vb. gibi bazı değerlerin de kazanılabileceği düşünülmektedir (Uslu, 1999).

Müzik eğitiminde sesleri duyabilme, anlama ve ayırt edebilmenin önemli olduğu söylenebilir. Bir bireyde, sağlam bir müzik kulağı var ise işittiği melodileri kendi sesiyle verebilir. Bunu yapamazsa bile herhangi bir çalgıyla çalabilir. Bu açıdan çalgı eğitiminin de, müzik eğitimi kapsamında önemli bir yeri olduğu düşünülmektedir (Yaşar, 2011).

Çalgı eğitimi, planlı ve disiplinli çalışmalar ile insanların bireysel beceri ve yeteneklerinin meydana çıkarılması açısından önemli görülmektedir. Bu eğitimin, bireyin sosyalleşmesine ve toplum içindeki iletişimlerinde daha başarılı olabilmesine katkı sağladığı belirtilmektedir. Çalgı eğitimi, kişinin kendini daha iyi tanıması, kendinde barındırdığı beceri ve yeteneklerinin farkına varması, eğitim yoluyla var olan yeteneklerini daha da ilerletip, yeni kazanımlar elde edebilmesi açısından, müzik eğitimi içerisinde önemli bir yer edindiği ifade edilmektedir (Uslu, 1996'dan akt. Yaşar).

Türk Halk Müziği çalgıları arasında önemli bir yeri olan bağlamanın, yörelere göre değişen çalım teknikleri, farklı akortlar ile çalınabilmesi, farklı icra karakterinde olan geniş bir aileye sahip olması gibi bazı özelliklerinden dolayı, bağlama öğretiminde ayrı bir dikkat ve çalışma ihtiyacı görülmektedir. Bağlama öğretimine yönelik birçok kaynak kitapların yazıldığı ve çalışmalar yapıldığı bilinmektedir. Fakat bu metotların, kendi çabalarıyla bağlama öğrenmek isteyen kişilerin gereksinimlerini, ne düzeyde karşıladıkları tartışmalı bir konu olmuştur. Bu tartışmaların, birçok farklı nedenlere bağlı olarak ortaya çıktığı görülmektedir. Çoğu metodun içerisinde bulunan notalarda, bağlama çalımındaki nüans terimlerinin yeterli düzeyde belirtilmemesi, mızrap vuruşlarının sistematize bir hale getirilememesi, yöresel tavırlarda bulunan farklı teknik özelliklerinin çalındığı gibi notaya alınmaması, ayrıca gerekli konular hakkında ayrıntılı bilgi verilmesine

rağmen, hem görsel hem de duysal ögelere gereksinim duyulduğu ifade edilmektedir. Bu bağlamda, bağlama çalgısının öğretiminde usta-çırak ilişkisi yönteminin önemli bir yeri olduğu düşünülmektedir (Haşhaş, 2016).

Usta-çırak ilişkisi yönteminin, genel olarak aşıklık geleneğinde karşımıza çıktığı söylenebilir. Ustanın, saz, söz, tavır, üslup vb. gibi müzikal bilgi ve birikiminin taklit ve tekrar yöntemiyle çırağa aktarılmasıdır. Bu yöntemin, aşıklık geleneğinde sadece müziksel bir öğretim değil aynı zamanda ahlak ve edep gibi bazı değerlerin usta tarafından çırağa benimsetilmesi anlamına geldiği ifade edilmektedir (Haşhaş, 2016).

Halk Eğitim Merkezleri'nde verilen bağlama (Bozuk/Bağlama Düzeni) eğitiminde, hazırlanan programların uygulanmasına yönelik bazı açıklamalar şöyle aktarılmaktadır;

Müzik eğitimi, döneme ve çağa uyumlu teknik ve olanaklar ile aktararak, gelecek kuşaklara doğru bir şekilde ulaştırmanın, toplum ve kültür münasebeti açısından önem arz ettiği belirtilmektedir. Güncel kültürün meydana getirdiği ortamlarda, yalnızca bir eğlence aracı olarak kullanılan ve görülen bağlama çalgısının, geçmişi ve tarihinin binlerce yıl öncesine dayandığı belirtilmektedir. Bu enstrümanın, kendinde tarih, inanç ve kültür zenginliği barındırdığı, öte yandan Türk Halk Müziği'nin temel icra sazlarından biri olduğu ifade edilmektedir (MEB, 2017).

Bağlama Eğitimi (Bozuk Düzen) kurs programına yönelik açıklamalar şöyle aktarılmaktadır;

- Geleneksel çalım tekniklerine yönelik, çok eski ses kayıtlarına gereksinim olabilir. Bu açıdan bir arşiv olmasının yararlı olacağı belirtilmektedir.
- Türk Halk Müziği'nin önemli sazlarından biri olan bağlama çalgısı eğitiminde, ders materyal ve araç-gereçlerinin çeşitli ve fazla olmalıdır.
- Uygulamada çoğunlukla bireysel öğrenmeye katkı sağlayacak yöntem ve teknikler uygulanır.
- Uygulama aşamasında, çalışmaların basitten zora doğru bir yöntem ile gösterilmesi ifade edilmektedir.
- Bağlama eğitiminde, özellikle yöresel tavırların öğretiminde, mahalli saz ve icraların izlenmesi önemli görülmektedir.

- Bozuk Düzen Bağlama kurs programının içeriği aracılığıyla, kursa katılım gösteren bireylere kültüre saygı, azimli olma, hoşgörü, gelişime açıklık, yardımlaşma gibi değerlerin geliştirilmesi ve bireylere benimsetilmesinin hedeflendiği görülmektedir.
- Programın, yaygın eğitim kurumlarında veya kurumlar tarafından uygun kabul edilen yerlerde de uygulandığı ifade edilmektedir (MEB, 2017).

Bağlama Eğitimi (Bağlama Düzeni) kurs programının, farklılaşan, gelişen müzik kültürlerine ayak uyduran, içinde bulunduğu toplumun yöresel ve bölgesel özelliklerini enstrümanı ile çeşitlendiren, müzik disiplininden ödün vermeyen ve bulunduğu dönem ve çağın ihtiyaçlarına uyumlu olabilecek müziksel kaliteye ulaşmayı hedeflediği belirtilmektedir (MEB, 2016).

Bağlama Eğitimi (Bağlama Düzeni) kurs programına yönelik açıklamalar şöyle aktarılmaktadır;

- Geleneksel çalım tekniklerine yönelik, çok eski ses kayıtlarına gereksinim olabilir. Bu açıdan bir arşiv olmasının yararlı olacağı belirtilmektedir.
- Türk Halk Müziği'nin önemli sazlarından biri olan bağlama çalgısı eğitiminde, ders materyal ve araç-gereçlerinin çeşitli ve fazla olmalıdır.
- Bağlama eğitiminde, özellikle yöresel tavırların öğretiminde, mahalli saz ve icraların izlenmesi önemli görülmektedir.
- Kurs programının, Milli Eğitim Bakanlığı'nda görev alan ve alanında uzman olan kişiler ile işbirliği içerisinde hazırlandığı belirtilmektedir.
- Program uygulanırken, çoğunlukla bireysel ve gruplar halinde öğrenmeye katkı sağlayacak yöntem ve teknikler uygulanır.
- Programın, yaygın eğitim kurumlarında veya kurumlar tarafından uygun kabul edilen yerlerde de uygulandığı ifade edilmektedir.
- Programın uygulama esnasında kaynak ders kitaplarının olmaması halinde öğretmen/öğretici tarafından hazırlanan ders notlarından faydalanılabilir.
- Kursiyerlerin, kurs programı sonunda teorik veya uygulamalı sınava tabi tutulacakları belirtilmektedir (MEB, 2016).

Konu İle İlgili Araştırma ve Yayınlar

Acun (2015) yaptığı “Halk Eğitim Merkezi Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Beklentileri ve Memnuniyet düzeyleri (Kastamonu İli Örneği)” isimli araştırmada, iki anket “Kurslara Katılma Sebepleri” ve “Kursiyer Memnuniyet Anketi” ayrıca “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. Elde edilen veriler, SPSS for windows 20,0 istatistik paket programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Araştırma verileri doğrultusunda elde edilen sonuçlara göre kursiyerlerin ekseri çoğunluğu, Halk Eğitim Merkezi kurslarında almış oldukları eğitimin, ihtiyaçlarını karşıladıklarını öte yandan Halk Eğitim Merkezi kurslarında yeterince sosyal ve kültürel etkinliklerin yapılmadığını belirtmişlerdir.

Ayşan (1999) yaptığı “Türkiyede Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Bağlama Eğitimi ve Sorunları” isimli çalışmada, Türkiye’deki üniversitelere bağlı olan Eğitim Fakülteleri bünyesindeki Müzik Eğitimi bölümlerinde bağlama eğitimi veren öğretim elemanlarının karşılaştıkları sorunların belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, bu öğretim elemanları oluşturmuş, yaklaşık 40 öğretim elemanından ancak 30 kişiye ulaşılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, Müzik Eğitimi bölümlerinde programlanan bağlama eğitimi, haftalık ders saati, verilen yarıyıl ve öğrenci sayıları bakımından yeterli düzeyde ve hassasiyette uygulanamadığı belirtilmiştir.

İkiz (2010) yapmış olduğu “İstanbul’da Yaygın Eğitimde Görülen Bağlama Öğretim Problemleri” adlı araştırmada, şehrin değişik bölgelerinde öğrenci yoğunluğu yüksek olan merkezler tercih edilmiş, bu kurumların genel durumu, amaçları ve bağlama eğitimi ile ilgili faaliyetleri aktarılmıştır. Bu kurumlardaki bağlama öğretmenleri ile görüşmeler yapılmış, anket ve röportajlar ile yaygın bağlama öğretiminin sorunlarını tespit edip, sorunların kaynağının bulunması için çaba gösterilmiştir.

Karatağ (2019) yaptığı “Yaygın Eğitim Kurumlarında Öğrenim Gören Kursiyerlerin Müzik Eğitimi Kurslarına Yönelik Görüşlerinin İncelenmesi” isimli çalışmada, Bursa ve ilçelerindeki Halk Eğitim Merkezleri’nde müzik kurslarına katılan 121 kursiyeri örneklem olarak seçmiş ve veri toplama aracı olarak Halk Eğitim Merkezleri bilgi ve gözlem formu ayrıca kursiyerlere 4 bölümden oluşan anket uygulamıştır. Bu araştırmada elde edilen sonuçlara göre, Halk Eğitim Merkezleri’nin kurum tanıtımlarını yeterli seviyede yaptığı, fiziksel bazı yetersizliklerinin olduğu (müzik dersliği, kantin, asansör), en fazla müzik kursunun 2017 yılında açıldığı (219 kurs) ve en fazla kursiyerin yine 2017 yılında (3940 kursiyer) müzik eğitimi aldığı tespit edilmiştir.

Koç (2000) yaptığı “Bağlama Eğitiminde Görülen Problemler ve Bunların Çözüm Yolları” isimli çalışmada, bağlama eğitiminde karşılaşılan sorunları incelemiştir. Önemli ipuçları vermesi adına dünyadaki müzik eğitim metodlarına genel bir bakışla, eğitim sürecinde meydana gelen sorunların çözüm yolları ile yazılı kaynaklar için çözüm yollarından bir tanesi olan bağlama eğitiminde metod şemasında olması gereken unsurlar ortaya konulmuştur. Ayrıca bağlama eğitiminde görülen aksaklıkların, Türk Müziği ses sistemi, donanım ve eğitim ortamı, resmi ve özel kurumların işleyişi, çalgının tüm özellikleri, yazılı kaynaklar ve en önemlilerinden olan metod çalışmalarından kaynaklandığı tespit edilmiştir.

Sayan (2011) yaptığı “Milli Eğitim Bakanlığı Halk Eğitim Merkezleri 100 Saatlik Temel Bağlama ve 150 Saatlik İleri Düzey Bağlama Kursunun Ünitelendirilmiş Yıllık Planının Değerlendirilmesi” isimli çalışma, 3 bölümden oluşmuş, kaynak tarama, karşılaştırma ve tümden gelim yöntemleri kullanılmıştır. İlk bölümde, Milli Eğitim Bakanlığı bünyesindeki Halk Eğitim Merkezleri’nin tanımı, yaygın eğitim tarihi, amaçları, ve yapılan çalışmalar hakkında bilgi verilmiş, ikinci bölümde ise bağlamanın tarihçesi, yapısal özellikleri, bağlama ailesi ve bağlamada tavırlar hakkında bilgi verilmiştir. Son olarak üçüncü bölümde, geleneksel eğitim, yaygın eğitim kurumlarında bağlama eğitimi, Milli Eğitim Bakanlığı Halk Eğitim Merkezleri 100 saatlik temel bağlama kursu planı, akademik eğitim kurumlarında bağlama eğitimi, İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuvarı bağlama çalgısı müfredat programı hakkında bilgiler verilip, yaygın eğitim kurumları ile akademik eğitim kurumları bağlama eğitim süreçlerinin karşılaştırılması, ideal programın uygulanması ile ilgili genel açıklamalar ve öneriler sunulmuştur.

Şen (2019) yapmış olduğu “Güzel Sanatlar Liselerinde Bağlama Eğitimi ve Öğretiminde Karşılaşılan Problemler ve Çözüm Önerileri” isimli çalışma, durum tespitine yönelik tarama modelini esas alan betimsel bir araştırma olup, kaynak tarama ve anket uygulama yöntemleriyle hazırlanmıştır. Anketler aracılığıyla ulaşılan veriler, frekans ve yüzde tablolarına dönüştürülmüştür. Araştırmanın evrenini, Güzel Sanatlar Liselerinde bağlama eğitimi veren müzik bölümü öğretmenleri, örneklemini ise Türkiye’nin farklı yerlerinden seçilen Güzel Sanatlar Liselerinde görev yapan 12 farklı bağlama öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırma sonuçları kapsamında, Güzel Sanatlar Liselerinde bağlama öğrencileri için entonasyon kavramının, fiziğe uygun bir bağlama seçiminin, çalgı toplulukları dersinin bağlama eğitimine katkısının, bağlama öğrencilerinin, eseri bölümlere

ayırarak çalışmasının önemli olduğu görülmüş ve bağlama eğitimi dersine ayrılan ders saati sayısının yetersiz olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Topalak (2013) yaptığı “Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi/Öğretiminde Karşılaşılan Sorunların İncelenmesi” isimli çalışmada, literatür taraması yapılarak araştırma konusuyla ilgili benzer çalışmalar incelenmiş, GSL çalgı eğitimi sırasında karşılaşılan sorunların öğretmen, öğrenci, öğretim programı ve kurum problemleri açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre, GSL çalgı eğitimi uygulamalarında, bir ders saati diliminde birden fazla öğrenciyle ders yapılması, öğrenci motivasyon eksiklikleri, çalgı öğrenmeye ayrılan sürenin yetersizliği, oturuş-duruş pozisyonlarındaki eksiklikler ve öğretmenler tarafından öğrenciye gereken zamanın ayrılamaması gibi farklı sorunlara ulaşıldığı belirtilmektedir.

Turgut (2018) yaptığı “Halk Eğitim Merkezi Bağlama Eğitimi Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Memnuniyet Düzeylerinin Belirlenmesi” isimli çalışmada, Ankara ilinde faaliyet gösteren Halk Eğitim Merkezleri’nde mevcut durumla ilgili katılımcı görüşlerini ortaya koymak amacıyla hazırlamıştır. Toplamda 65 Halk Eğitim Merkezi’nde bağlama eğitimi kurslarına katılan bireylere yönelik tarama modelinde nitel araştırma yöntemlerinden yararlanılmıştır. Elde edilen sonuçlara göre, Halk Eğitim Merkezi bağlama eğitimi kurslarına katılan kursiyerlerin memnuniyet düzeylerinin yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Bölüm 3

Yöntem

Bu bölümde, araştırma modeli, çalışma grubu, evren ve örneklem, veri toplama araçları, verilerin toplanması ve verilerin analizi ile ilgili bilgiler yer almaktadır.

Araştırma Modeli

Van ilinde bulunan İpekyolu, Tuşba ve Edremit ilçelerinde faaliyet gösteren, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinin yürütülmesinde karşılaşılan sorunların incelenmesini amaçlayan bu araştırma, hem nicel hem de nitel verilere dayalı bir araştırmadır. Bu bağlamda araştırmanın modelinde karma yöntem araştırmalarından faydalanılmıştır. Karma yöntem araştırmaları, araştırılacak olan konunun sorunlarını anlayabilmek için, araştırmacı tarafından hem nicel hem de nitel verilerin toplanarak bir bütün haline getirildiği, bir araya getirilen verilerden sonuçlara ulaşıldığı ve genellikle davranış bilimleri, sosyal ve sağlık alanlarında kullanılan bir yöntem olarak tanımlanmaktadır. Nicel veya nitel araştırma yöntemlerinden herhangi birinin tek olarak kullanılmasına oranla, bu yöntemlerin birleştirilerek ve bir bütün haline getirilerek kullanılmasının daha verimli ve avantajlı olacağı ifade edilmektedir. Bu yöntemin temel özelliklerinden bazıları şöyle aktarılmaktadır;

- Nitel ve nicel verilerin toplanarak analiz edilmesi ve araştırma problemlerinin yanıtlanması,
- Nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin kuvvetli yönlerinin kullanılması,
- Nicel ve nitel verilerin özel bir karma yöntem deseni ile bir bütün haline getirilmesi (Creswell, 2017).

Araştırmanın 1, 2 ve 3. Alt problemlerine ulaşmak için nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tekniğine başvurulmuştur. Araştırmanın 4. Alt problemine yönelik verileri toplamak amacı ile nicel araştırma yöntemlerinden anket çalışması yapılmış veriler SPSS istatistik programı ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara ilişkin önerilere araştırmanın sonuç ve öneriler bölümünde yer verilmiştir.

Evren ve Örneklem

Araştırmalarda temel olarak, geneli ilgilendiren sonuçlara ulaşmak hedeflenmektedir. Araştırma sorunlarının yanıtlanmasına yönelik oluşturulan grubun, araştırma evreni olarak adlandırıldığı belirtilmektedir. Genel olarak, bütün evreni araştırmaya dahil etmek hem maddi hem de zaman açısından pek mümkün olmayabilir. Böyle durumlarda, evrenden elde edilmesi amaçlanan beklentileri karşılayabilecek, evrende bulunan özellikleri ve alınacak olan yanıtlar açısından da yansıtabilecek daha küçük bir grubu oluşturan kişilerden veri toplamanın izlenecek bir yol olduğu ifade edilmektedir (Şahin, 2016).

Bu kapsamda araştırmanın evrenini Van ilinde bulunan Halk Eğitim Merkezleri bünyesinde bağlama eğitimi veren usta öğreticiler ve bağlama kurslarına katılan kursiyerler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Van ili merkez ilçelerinde (İpekyolu/Tuşba/Edremit) faaliyet gösteren Halk Eğitim Merkezleri'nde ki usta öğretici ve kursiyerler oluşturmuştur. Örneklemin seçiminde katılımcı sayısının en fazla olduğu 3 Halk Eğitim Merkezi seçilmiştir.

Çalışma Grubu ve Katılımcılar

Araştırmanın çalışma grubu, nitel ve nicel veri elde edilmesi noktasında üç gruptan oluşmaktadır. 2020-2021 eğitim-öğretim yılı, Van ili İpekyolu, Tuşba ve Edremit ilçelerinde bulunan Halk Eğitim Merkezleri'nde bağlama eğitimi veren 11 usta öğretici araştırmanın nitel verilerinin elde edileceği birinci grup olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın ikinci alt problemine yönelik verilerin elde edilmesi için üniversitelerde görev yapan 5 uzman, nitel verilerin elde edilmesiyle oluşturulmuş ikinci grup olarak belirlenmiştir.

Araştırmanın nicel verilerinin elde edilmesi için bağlama eğitimi kurslarına katılan 118 kursiyer üçüncü çalışma grubunu oluşturmuştur.

Görüş alınan uzman ve usta öğreticilerin demografik bilgileri tablo 1 ve tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 1.

Görüş alınan uzmanların demografik bilgileri

Uzmanlar	Cinsiyet	Yaş	Mesleki Deneyim	Mezun Olduğu Okul
Uzman 1	Erkek	57	35 yıl	Gazi Üniversitesi Müzik Eğitimi Anasanat Dalı
Uzman 2	Erkek	54	29	Gazi Üniversitesi
Uzman 3	Erkek	38	13	Gazi Üniversitesi
Uzman 4	Erkek	35	12	Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü (Doktora)
Uzman 5	Erkek	39	15	Gazi Üniversitesi Müzik Öğretmenliği

Tablo 2.

Usta öğreticilere ilişkin demografik bilgiler

Usta Öğreticiler	Çalıştığı ilçe	Cinsiyet	Yaş	Mesleki Deneyim	Mezun Olduğu Okul
Öğretmen 1	Tuşba	Erkek	26	4 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi TMDK
Öğretmen 2	Edremit	Erkek	29	2 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 3	Edremit	Erkek	27	3 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 4	İpekyolu	Erkek	26	3 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi TMDK
Öğretmen 5	İpekyolu	Erkek	26	1 yıl	Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 6	İpekyolu	Erkek	25	2 yıl	Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 7	İpekyolu	Erkek	41	20 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 8	İpekyolu	Erkek	40	7 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 9	Edremit	Erkek	50	23 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 10	Tuşba	Erkek	32	4 yıl	Yüzüncü Yıl Üniversitesi Müzik Öğretmenliği
Öğretmen 11	Tuşba	Erkek	29	5 yıl	Harran Üniversitesi Müzik Öğretmenliği

Tablo 2 incelendiğinde katılımcılardan, yaş aralığı 25-29 olan eğitimci sayısı 7, yaş aralığı 32-42 olan eğitimci sayısı 3, yaş aralığı 50 ve üzeri olan eğitimci sayısı ise 1'dir. Araştırmaya katılan usta öğretmenlerin 5'i İpekyolu ilçesi, 3'ü Tuşba ilçesi, 3'ü ise Edremit ilçesi Halk Eğitim Merkezlerinde görev yapmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinin yürütülmesinde karşılaşılan sorunların tespit edilmesi açısından bağlama eğitimi veren usta öğretmenlere yönelik yarı yapılandırılmış görüşme formu ve bağlama eğitimi kurslarına katılan kursiyerlerin memnuniyet düzeylerini ölçmeye yönelik, Turgut (2018)'in "Halk Eğitim Merkezi Bağlama Eğitimi Kurslarına Katılan Kursiyerlerin Memnuniyet Düzeylerinin Belirlenmesi" adlı yüksek lisans tez çalışmasında kullanmış olduğu 3'lü Likert tipi memnuniyet anketi aracılığı ile veriler toplanmıştır. Kursiyerlere uygulanan anket verilerinin analiz edilmesinde, SPSS istatistik programından yararlanılmış tek gruplu veriler için "t testi", çok gruplu veriler için ise "anova" testi uygulanmıştır. Ayrıca bazı sorunların çözümüne ve derslerin daha etkili ve verimli işlenmesine yönelik uzman görüşlerine ihtiyaç duyulmuştur. Bu doğrultuda da yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi kullanılmış, yarı yapılandırılmış görüşme formunun kapsam ve geçerliliği açısından alan uzmanlarından görüş alınmıştır.

Yapılandırılmamış görüşme yöntemi

Bu görüşme yönteminde önceden hazırlanan bir görüşme protokolü olmadığından dolayı, araştırmacı, görüşme anında soruları planlamalı ve alacağı cevaba karşılık soracağı yeni soruları görüşme esnasında düşünüp sormalıdır. Bu tür görüşmelerin kısmen söyleşi tarzında geliştiği ifade edilmektedir (Türnüklü, 2000).

Yapılandırılmış görüşme yöntemi

Yapılandırılmış görüşme yönteminde, araştırmaya katılan bireylere aynı soruları aynı şekilde ve aynı sözcüklerle sorulması gerektiği belirtilmektedir. Bireyler, kendilerine yöneltilen soruların seçeneklerinden birini seçerek cevaplarlar. Bireylerden alınan cevaplar kapalı uçludur. Bu görüşme yönteminin, anket çalışmaları ile benzer nitelikte nicel veriler sunduğu aktarılmaktadır (Türnüklü, 2000).

Yarı yapılandırılmış görüşme yöntemi

Yarı yapılandırılmış görüşme tekniğinde, önceden sorulması planlanan soruların görüşme protokolü hazırlanır. Sorular önceden hazırlanmış olmasına rağmen araştırmacı hazırlanan soruları daha ayrıntılı hale getirebilir ve cevaplandıran kişilerin yanıtlarını daha geniş bir şekilde açıklamasını sağlayabilir. Bu tekniğin, belirli bir seviyede standartlık ve aynı zamanda esnekliğe sahip olması sebebiyle, eğitimbilim çalışmalarına daha uygun bir teknik görüntüsü verdiği ifade edilmektedir (Türnüklü, 2000).

Verilerin Çözümlemesi

Bu araştırmada nitel ve nicel araştırma yöntemlerinden yararlanılmıştır. Usta öğretici ve uzmanlar ile görüşme yapılmış ve kursiyerlere anket uygulanmıştır. Uzmanlar ile yapılan görüşmeler Google Formlar üzerinden uygulanmıştır. Uzmanlardan alınan görüşler aktarılırken, her uzmana bir kod (U1, U2...) verilmiştir. Usta öğreticiler ile yapılan görüşmeler ise, öğreticilerin onayı doğrultusunda ses kaydı alınarak uygulanmıştır. Elde edilen ses kayıtları analiz edilmiş ve usta öğreticilerden alınan cevapların dökümü, bilgisayar üzerinden Microsoft Word programına aktarılmıştır. Bu görüşler aktarılırken her usta öğreticiye bir kod (Ö1, Ö2...) verilmiştir. Bütün görüşmeler üzerinde okumalar yapıldıktan sonra kodlar oluşturulmuş ve bu kodlar belirli temalar etrafında bir araya getirilmiştir. Daha sonra frekans ve yüzde gibi istatistik değerler hesaplanmıştır.

Araştırmaya katılan kursiyerlere uygulanan anketlerden elde edilen veriler bilgisayar ortamına aktarılmıştır ve daha sonra analiz yapılabilmesi için Microsoft Excel ve SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) programlarından yararlanılmıştır. Elde edilen veriler önce Microsoft Excell programı yardımıyla sınıflandırılmış ve SPSS’de veri analizi yapılacak forma dönüştürülmüştür. SPSS programına aktarılan verilere; araştırmanın çalışma grubunda yer alan katılımcıların kişisel özelliklerini tespit edilmesi amacıyla betimsel istatistik yöntemleri uygulanmıştır. Katılımcıların verdiği cevapların çeşitli değişkenlerle ilişkisinin tespit edilmesi amacıyla iki gruplu verilere t-testi, ikiden fazla gruba sahip verilere “tek yönlü anova testi” uygulanmıştır. Yapılan istatistiksel analiz neticesinde elde edilen bulgular tablolaştırılarak açıklanmıştır.

Bölüm 4

Bulgular ve Yorum

Bu bölümde araştırmanın bulguları ve elde edilen bulgulara yönelik yapılan yorumlar yer almaktadır. Araştırmada elde edilen bulgular ve yorumlar, araştırmanın alt problemleri doğrultusunda sunulmuştur.

Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorumlar

“Bağlama eğitimi derslerinde yararlandığınız kaynaklar nelerdir?”

Tablo 3.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde kullanılan kaynaklara ilişkin bulgular

Kullanılan Kaynaklar	f	%
Kendi etütlerimi yazıyorum	6	54,54
Arif Sağ/Erdal Erzincan Bağlama Metodu	4	36,36
TRT THM Repertuarı	2	18,18
Zeynel Sönmez Bağlama Düzeni Metodu 1	2	18,18
Muammer Sun Solfej	1	9,09
Ortaokul müzik kitapları	1	9,09
Savaş Ekici Bağlama Eğitimi Yöntem ve Teknikleri	1	9,09
Toplam	11	100

Tablo 3'teki bulgulara göre usta öğretmenlerin %54,54'ü bağlama derslerinde kendi etütlerini yazdıklarını, %36,36'sı Arif Sağ/Erdal Erzincan Bağlama Metodu kitabından yararlandıklarını, %18,18'i TRT Türk Halk Müziği Repertuarından yararlandıklarını, %18,18'i Zeynel Sönmez Bağlama Düzeni Metodu 1 kitabından yararlandıklarını, %9,09'u Muammer Sun solfej eğitimi kitabından yararlandıklarını, %9,09'u ortaokul müzik dersi kitapları ve %9,09'u Savaş Ekici Bağlama Eğitimi Yöntem ve Teknikleri kitabından yararlandıklarını belirtmişlerdir. Tablo 3'e ilişkin soruya verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- *Bağlama düzeni eğitimi veriyorum. Arif Sağ ve Erdal Erzincan'ın bağlama metodu kitabından yararlanıyorum. Bunun yanında kendimce öğrencilerin*

seviyelerine uygun olabilecek şekilde etütler yazıp öğrencilere çaldırmaya çalışıyorum (Ö1).

- *Kaynak kullanımında öncelikle dikkat ettiğim nokta öğrenci seviyesine uygun olmasıdır. Bu açıdan genel manada kullandığım bir kaynak yok. Bunun yerine kendimce oluşturduğum etütler ve egzersizler ile dersimi işlemeye çalışıyorum.(Ö2)*
- *Hocam öncelikle şöyle söyleyeyim halk eğitim merkezi kursları modüllerimizde işlenmesi gereken konular hafta hafta ayrılmış fakat çok verimli olduğunu söyleyemem örneğin bir la notasını bir hafta boyunca öğretmeniz istenmiş ayrıca modül 2 buçuk aylık bir modül olunca bu durumun pek verimli olmadığını düşünüyorum. Bu yüzden bende kendimce öğrencilerin seviyelerine uygun bir şekilde etüt ve egzersizler yazıyorum. Bunlar dışında öğrencilere öğreteceğim eserlerin notalarına ise TRT nota arşivinden ulaşıyorum.(Ö4)*

Bu bağlamda usta öğreticilerin büyük çoğunluğunun kaynak metot bulma konusunda sıkıntı yaşadıkları ve bu sıkıntı sebebi ile kendi çözümlerini ürettikleri ve farklı kaynaklardan yararlanmaya çalıştıkları düşünülmektedir. Her usta öğreticinin farklı kaynaklar ile dersi işlemeye çalışmasının dersin verimliliğine olumsuz etki ettiği belirtilmektedir. Bu konuda Halk Eğitim Merkezlerinde yürütülen bağlama derslerine yönelik ortak bir kaynağın olmamasının etkisinin olduğu ifade edilebilir. Ortak önerilen kaynak yoksunluğunun her halk eğitim kurumunda farklı modellerle ders işlenmesine ve bu farklılığın öğrenci başarısına olumsuz etkilerinin olduğu düşünülmektedir. Bu kapsamda öğrenci başarısının artması ve işlenilen derste ki kaynakların ortak bir çatı altında toplanıp bu derse yönelik kaynak çalışmalarının yapılmasının, bağlama derslerinin etkili ve verimli işlenmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

“Bağlama eğitimi derslerinin işleyişi sırasında kullandığınız yöntemler nelerdir?”

Tablo 4.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde ders işleme yöntemlerine ilişkin bulgular

Ders İşleme Modeli	Yöntem	f	%
Teorik	Teknoloji tabanlı eğitim	2	18,18
	Solfej eğitimi	10	90,90
	Bona çalışmaları	10	90,90
Uygulama	Gösterip yaptırma	11	99,99
Toplam		11	100

Tablo 4’te usta öğretmenler ders sırasında kullandıkları yöntemleri belirtirken dersi iki şekilde işlediklerini belirtmişlerdir. İfadeler doğrultusunda dersin teorik ve uygulamalı şekilde işlendiği tespit edilmiş ve bu bağlamda yöntemlere ilişkin bulgular sınıflandırılmıştır. Tablo 4’e göre dersin teorik kısmında usta öğretmenlerin %18,18’i teknoloji tabanlı eğitim yaptıklarını, %90,90’ı solfej eğitimi yaptıklarını, %90,90’ı bona çalışmaları yaptıklarını, %99,99’u gösterip yaptırma yöntemi ile yaptıklarını belirtmişlerdir. Katılımcılardan bazıları birden fazla teknik uyguladıklarını belirttiği için frekans sayısı katılımcı sayısından fazla gözükmemektedir. Dersin uygulama kısmında ise; usta öğretmenlerin tamamı gösterip yaptırma tekniğinden faydalandıklarını belirtmişlerdir. Tablo 4’e ilişkin soruya verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- *Bağlama eğitimi için kursumuza gelen öğrenciler genel olarak bağlama çalmaya yeni başlayan öğrencilerdir. Bu yüzden ilk olarak öğrencilerime nota eğitimi, tartım, ritim vs. öğretirim. Bağlamayı tanıtmaya yönelik tarihçesi ve fiziki yapısı bakımından açıklamalar yaparım. Öğrencilere bağlamayı sevdirmek amacı ile videolar izletirim. Bağlamanın akordunu yaptırabilmek için tellerin hangi notaya akort edileceğini anlatırım. Daha sonrasında ise bağlamanın tutuşunu, oturuşunu ve tezenenin nasıl tutulması gerektiğini gösteririm. Sıklıkla gösterip-yaptırma yöntemini kullanırım.(Ö1)*
- *Derslerimde genellikle gösterip-yaptırma yöntemini kullanıyorum. Öğrencilere hem kendim çalarak hem de videolar izleterek bağlamayı*

sevdirmeyi amaçlıyorum. Nota ile derslerimi işliyorum fakat öğrencilerin çoğu dizek üzerinde nota öğrenmekte zorlanıyor ve herkeste kurs süremiz boyunca öğrenemiyor. Bu yüzden bağlama üzerinden notaların yerlerini öğretiyorum ve sonrasında kendim notaları söyleyip çalmalarını sağlıyorum.(Ö3)

- *İlk olarak nota eğitimi veriyorum. Dizek ve bağlama üzerinde nota eğitimini verdikten sonra Zeynel Sönmez'in bağlama metodu kitabında yazılan alıştırmalar ve egzersizler çalıştırıldıktan ve çalımını tam olarak sağlandıktan sonra yine metotta bulunan basit düzeyde ki eserleri öğretmeye çalışıyorum. İlk olarak anlatım ve sonrasında genel olarak gösterip-yaptırma yöntemini kullanıyorum.(Ö10)*

Usta öğreticilerin çoğunun derslerinde teori eğitimi verdiği ve en sık gösterip yaptırma yönteminden faydalandıkları görülmektedir. Belirli bir yöntem ve kaynak metodun olmamasının, usta öğreticileri farklı yöntemlere başvurmaya sevk ettiği söylenebilir. Eğiticilerin, genel olarak geleneksel aşıcılık geleneğinde gördüğümüz usta-çırak ilişkisine benzer bir yol izlediği söylenebilir. Ayrıca Teknoloji tabanlı eğitimi çok fazla kullanmamalarının dersin verimliliğine olumsuz yönde etkide bulunduğu düşünülmektedir.

“Bağlama eğitimi dersleri için ayrılan haftalık ders süresi hakkındaki görüşleriniz nelerdir?”

Tablo 5.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinin haftalık ders süresine ilişkin bulgular

Tema	Kategori	Görüşler	f	%
Bağlama Sınıfları	Öğrenci Sayısı	Sınıflar Çok Kalabalık	3	27,27
		Sınıf Sayıları Çok Düzensiz	3	27,27
	Öğrencilerin Yaşları	Öğrencilerin Yaş Gruplarına Göre Sınıf Oluşturulmuyor	9	81,81
	Öğrencilerin Müzikal Seviyeleri	Öğrencilerin Müzikal Seviyeleri Eşit Değil	5	45,45
	Sınıfların Fiziksel Durumu	Sınıflar Öğrenci Sayısına Göre Yetersiz	3	27,27
Yönetimsel Sorunlar	Kurs Saatleri	Kurs Saatleri Yönetim Tarafından Düzenlenmiyor. Tüm Sorumluluk Usta Öğreticiye Bırakılmış	11	99,99
	Usta Öğretici Sayısı	Öğrenci Sayısına Göre Usta Öğretici Sayısı Yetersiz	6	54,54
Toplam			11	100

Tablo 5'teki bulgulara göre usta öğreticilerin %99,99'u kurs saatleri yönetim tarafından düzenlenmiyor, tüm sorumluluk usta öğreticiye bırakılmış yanıtını, %81,81'i öğrencilerin yaş gruplarına göre sınıf oluşturulmuyor yanıtını, %54,54'ü öğrenci sayısına göre usta öğretici sayısı yetersiz yanıtını, %45,45'i öğrencilerin müzikal seviyeleri eşit değil yanıtını, %27,27'si sınıflar çok kalabalık yanıtını, %27,27'si sınıf sayıları çok düzensiz yanıtını, %27,27'si sınıflar öğrenci sayısına göre yetersiz yanıtını belirtmişlerdir. Tablo 5'e ilişkin soruya verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- Benim açtığım kurs hafta içi 3 gün hafta sonu 2 gün olmak üzere haftada 5 gün dersim var. Günde 6 saat haftalık 30 saat aylık 120 saat ders sürem var. Ayda 120 saatlik ders süresi bağlama eğitimi gören birey için bence fazla bir saattir. Her öğrencinin haftada 2 gün ve 2'şer saat ders görmesini sağlıyorum ki bununda verimlilik açısından daha iyi olacağını düşünüyorum. Çünkü verilen etüt ve eserlerin tam anlamıyla çalımının sağlanması için

öğrencinin bireysel olarak kurs dışında bireysel çalışması gerektiğini düşünüyorum. Ben bu sürenin daha verimli olabilmesi için öğrencilerimi gruplara ayırıp haftada 4 saat eğitim almalarını sağlıyorum.(Ö10)

- *Şuan benim modülümde hafta içi her gün 4 saat dersim var. Çalıştığım kurumda genel manada kalabalık oluyor bu açıdan saatlerin yetersiz olduğunu düşünüyorum. Yaş grupları aynı olmuyor farklılıklar olabiliyor bu yüzden öğrencileri gruplara ayırıp dersimi o şekilde işlemeye çalışıyorum. Tabi bazen bunu başaramıyorum ve böyle olduğu zamanlarda derslerimiz çok verimli olmuyor ve öğrenciler olumsuz etkilenebiliyorlar.(Ö5)*
- *Haftalık 30 saat dersimiz var ve bu bana göre yeterli fakat saatler biraz daha iyileştirilebilir. Saatler açısından öğrenciler bir plan içerisinde değiller. Maalesef halk eğitim merkezi tarafından öğrenciler gruplara ayrılmıyor. Bu yüzden ben kendim öğrencileri bazı kriterlere göre gruplara ayırıp o şekilde dersimi işlemeye çalışıyorum.(Ö11)*
- *Süremiz resmi olarak hafta içi her gün 6 saat olarak veriliyor. Bu süre bana sorarsanız çok fazla kimi hocalar az diyebilir fakat bana göre fazla. Bende buna yönelik bütün öğrencilere 6 saat ders yaptırmak zor olacağından öğrencileri iki gruba bölüyorum öğrencilerde sıkılmadan çok daha rahat ve sağlıklı bir iletişim kurabiliyorum. Farklı yaşta olan öğrencilerimi de gruplara ayırıyorum. Küçük yaşta olan öğrencileri bir grup, yetişkin olan öğrencileri de bir grup yapıp o şekilde dersimi işliyorum.(Ö7)*

Bu doğrultuda kurs saatlerinin Halk Eğitim Merkezi tarafından belirli kriterlere göre düzenlenmemesinin usta öğreticiler açısından sorun olduğu ve bu soruna dair usta öğreticilerinde kendince üretmeye çalıştıkları çözüm yollarına göre bir plan yapıp derslerini işledikleri görülmektedir. Ders saatlerinin öğretmen ve öğrencilerin bazı durumları göz önünde bulundurularak planlı bir şekilde düzenlenmesinin derslerin işlenişine verimlilik katacağı ifade edilebilir.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinde kullanılan kaynaklara ilişkin önerileriniz nelerdir?”

Tablo 6.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde kullanılacak kaynaklara ilişkin öneriler

Öneriler	f	%
Uzman kişiler tarafından kaynak yazılması	6	54,54
Öğrenci seviyelerine göre usta öğretici tarafından etütler yazılması	4	36,36
Zeynel Sönmez Bağlama Metodu	2	18,18
Ortaokul müzik ders kitapları	1	9,09
Arif Sağ/Erdal Erzincan Bağlama Metodu	1	9,09
Toplam	11	100

Tablo 6'daki bulgulara göre usta öğreticilerin %54,54'ü bağlama derslerinde uzman kişiler tarafından kaynak yazılmasını, %36,36'sı öğrenci seviyelerine göre usta öğretici tarafından etütler yazılmasını, %18,18'i Zeynel Sönmez Bağlama Metodu kitabının kullanılmasını, %9,09'u ortaokul müzik ders kitaplarının kullanılmasını, %9,09'u Arif Sağ/Erdal Erzincan Bağlama Metodu kitabının kullanılmasını önerdiklerini belirtmişlerdir. Tablo 6'ya ilişkin soruya verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- *Açıkkası Halk Eğitim Merkezi tarafından bize verilen bir kaynak yok. Bu yüzden uzman kişiler tarafından yazılmış kullanılabilir ve kapsamlı bir kaynağın olmasını gerçekten isterdim(Ö6).*
- *Öncelikle dediğim gibi modülde bazı değişiklikler düzenlemeler yapılması gerektiğini düşünüyorum. Mesela bir hafta boyunca öğrenciye La notasını öğretip veya bir ay içerisinde La dizisini öğretip sonrasında hemen eserlere geçilmesinin verimsiz olduğunu düşünüyorum. Bu açıdan seviyeye uygun adım adım ilerleyen bir kaynak olmasını isterim(Ö4).*
- *Benim kendimde kullandığım Zeynel Sönmez'in Bağlama Metodu kitabını önerebilirim. Onun dışında ayrıca usta öğreticiler öğrencilerin seviyelerini göz önünde bulundurarak seviyeye uygun şekilde etüt ve egzersizler yazıp çalıştırabilirler. Bunların verimli olacağını düşünüyorum(Ö11).*
- *Mesela hocam kursumuz açıldığı zaman halk eğitim merkezi tarafından bize bir kaynak verilebilir ve bizde derslerimizi bu kaynak üzerinden işleyebiliriz. Böyle bir kaynak olmasını öneririm(Ö3).*

Usta öğretmenlerin büyük çoğunluğunun kaynak metot bulma konusunda sıkıntı yaşadıkları görülmekte ve bu sıkıntı sebebi ile uzman kişiler tarafından bir kaynak yazılmasının çözüm olabileceğini önerdikleri belirtilmektedir. Başlangıç düzeyinden başlayarak adım adım seviye atlayan bir yazılı kaynak metot olmasını önerdikleri söylenebilir. Böylelikle hem usta öğretmenlerin hem de kursiyerlerin daha pratik ve etkin bir öğrenme sağlayabilecekleri düşünülmektedir.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde ki ders işleme yöntemlerine ilişkin önerileriniz nelerdir?”

Tablo 7.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinde ders işleme yöntemlerine ilişkin öneriler

	Yöntem	f	%
Teorik	Teknoloji tabanlı eğitim	2	18,18
	Solfej eğitimi	10	90,90
	Bona çalışmaları	10	90,90
Uygulama	Gösterip yaptırma	11	99,99
Toplam		11	100

Tablo 7’de usta öğretmenler ders işleme yöntemlerine ilişkin önerilerini belirtmişlerdir. Tablo 6’ya göre dersin teorik kısmı için usta öğretmenlerin %18,18’i teknoloji tabanlı eğitimi, %90,90’ı solfej eğitimi, %90,90’ı bona çalışmalarını, %99,99’u gösterip yaptırma yöntemi ile yapılmasını önerdiklerini belirtmişlerdir. Katılımcılardan bazıları birden fazla teknik uygulanması gerektiğini önerdiği için frekans sayısı katılımcı sayısından fazla gözükmektedir. Dersin uygulama kısmında ise usta öğretmenlerin tamamı gösterip yaptırma tekniğini önerdiklerini belirtmişlerdir. Tablo 7’ye ilişkin soruya verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- Hocam öncelikle kendi kullandığım yöntemlerden biraz bahsedeyim. İlk olarak anlatım tekniği ile notaların öğretilmesini yani temel müzik bilgisinin verilmesini öneririm. Sonrasında gösterip-yaptırma yöntemi ile dersin devam ettirilmesini tavsiye ederim. Ben bu şekilde ilerliyorum ve verimli olduğuna da inanıyorum.(Ö2)
- Hocam ben daha çok usta-çırak ilişkisi gibi yaklaşmaya çalışıyorum. Çünkü her öğrenci notaya veya teoriye sıcak bakmıyor. Herkesin algısı da aynı olmadığında gösterip-yaptırma yöntemini daha çok kullanıyorum(Ö4).
- İlk olarak öğrencilere nota öğretilmesi gerektiğini düşünüyorum. Öğrencilerin algılarına göre de genellikle gösterip-yaptırma yönteminin verimli olacağını düşünüyorum(Ö5).
- Son dönemlerde bona ile çalıştırmanın çok iyi olduğunu farkettim. Bona yaptırarak öğretmek, çaldığını okumak yani hem çalıp hem notasını söylemek çok daha iyi oluyor. Öğrenciler daha rahat öğreniyorlar. Bunları öneriyorum(Ö9).
- Gösterip-yaptırma yöntemi bence kesinlikle olmalı. Ayrıca öğrencilere teori eğitimi kesinlikle verilmeli ve bu teori eğitimi de öğrencilere onların yaş ve algılarına göre farklı şekillerde farklı yollarla onların hem daha rahat anlayabileceği hem de seyerek öğrenebileceği şekilde vermemiz lazım. İmkanlar el veriyorsa öğrencilere önce enstrümanı sevdirmeye yönelik videolar izletip onları güdülememizin de derslerin işleyişi sırasında olumlu etki edeceğine inanıyorum(Ö11).

Usta öğreticilerin çoğunun teori eğitimi ve bütün usta öğreticilerin gösterip yaptırma yöntemi ile dersin işlenmesini önerdikleri söylenebilir. Usta öğreticilerden çok azının teknoloji tabanlı eğitimi önerdikleri görülmektedir. Bu bağlamda usta öğreticilerin genel olarak bağlama eğitimi derslerinde kullandıkları ders işleme yöntemleri ile önerdikleri ders işleme yöntemlerin aynı oldukları ifade edilebilir.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersinin haftalık ders süresine ilişkin önerileriniz nelerdir?”

Tablo 8.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinin haftalık ders süresine ilişkin öneriler

Tema	Kategori	Öneriler	f	%
Bağlama Sınıfları	Öğrenci Sayısı	Sınıflar Çok Kalabalık Olmamalı	6	54,54
	Öğrencilerin Yaşları	Öğrencilerin Yaş Gruplarına Göre Sınıflar Oluşturulmalı	9	81,81
	Sınıfların Fiziksel Durumu	Sınıflar Öğrenci Sayısına Göre Düzenlenmeli	6	54,54
Yönetimsel Sorunlar	Kurs Saatleri	Kurs Saatleri Yeterli Fakat Yönetim Tarafından Düzenlenmeli	7	63,63
		Saatler Yetersiz Arttırılmalı	4	36,36
Toplam			11	100

Tablo 8’deki bulgulara göre usta öğretmenlerin %81,81’i öğrencilerin yaş gruplarına göre sınıflar oluşturulmalı yanıtını, %63,63’ü kurs saatleri yeterli fakat yönetim tarafından düzenlenmeli yanıtını, %54,54’ü sınıflar çok kalabalık olmamalı yanıtını, %54,54’ü sınıflar öğrenci sayısına göre düzenlenmeli yanıtını, %36,36’sı saatler yetersiz arttırılmalı yanıtını belirtmişlerdir. Tablo 8’deki soruya ilişkin verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- Öncelikle derslerin planlı olmasını öneririm. Örneğin öğrenciye bir ödev veririz, ertesi gün öğrenci derse geldiğinde verdiğimiz ödevi yetiştiremeyebiliyor ve bu yüzden öğrencinin art arda günlerde gelmesi anlamsız oluyor. Buna yönelik planı ben kendim yapmaya çalışıyorum.(Ö1)
- Hafta içi her gün 6 saat dersimiz var ve bu gayet yeterli bir süre bence. Fakat şöyle bir önerim olabilir, kurslarda ki öğrencilerin yaş aralıklarının belirlenip onlara göre ders günleri ayarlanabilir. Bu şekilde olursa derslerin daha verimli olacağını düşünüyorum.(Ö3)
- Bence ya ders saatleri sabit kalıp öğrenci sayısı düşmeli yada saatler arttırılmalı diye düşünüyorum. Mesela benim 45’e yakın öğrencim var ve bu durumda süre açısından çok sıkıntı yaşıyorum. Halk eğitim tarafından planlı ve gruplara ayrılmış bir şekilde olmuyor derslerimiz bu yüzden ben kendim öğrencilerimi gruplara ayırıp ders işlemeye çalışıyorum.(Ö4)

- *Hocam dediğim gibi genellikle çalıştığım kurum kalabalık olduğundan dolayı ben ne kadar gruplara ayırsam da yine sınıf kalabalık olabiliyor. Benim açımdan saatler yetersiz kalıyor ve sürenin kesinlikle planlı olması gerektiğini düşünüyorum. Süre kısıtlı ve bireysel olarak ta öğrenciyle ilgilenemiyoruz. Grup halinde ders yaptığımız zaman bile zaman zaman ister istemez bazı durumlarda öğrenciyle bireysel ilgilenmek durumundayız. Böyle olunca da süre açısından sıkıntı yaşadığımızı söyleyebilirim.(Ö5)*

Bu bağlamda usta öğretmenlerin en çok sorun yaşadıkları kısmın öğrencilerin yaşlarına ve kurs saatlerinin plansız olmasına yönelik olduğu görülmekte ve buna yönelik çözüm önerileri üretmeye çalıştıkları düşünülmektedir. Bu açıdan daha planlı ve sistemli bir programın etkili olabileceği söylenebilir.

İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorumlar

“Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde kullanılan kaynaklara ilişkin önerileriniz nelerdir?”

Tablo 9.

Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Derslerinde Kullanılması Önerilen Kaynaklara İlişkin Uzman Görüşleri

Önerilen Kaynaklar	f	%
Bağlama Eğitimi Yöntem ve Teknikleri – Savaş Ekici	2	40
Bağlama Düzeni Metodu -1- Cengiz Kurt	2	40
Bağlama Metodu -1- Ali Kazım Akdağ	2	40
Uzun ve Kısa Sap Bağlama Eğitimi – Levent Keskin/Cemalettin Kalender	1	20
Bağlama Metodu – Arif Sağ/Erdal Erzincan	1	20
Temel Bağlama Öğretimi Yöntem ve Teknikler – Servet Yaşar	1	20
Yaş grupları ve seviyeler dikkate alınarak H.E.M. için özel bir kaynak yazılmalı	1	20
İlgili kaynaklar (kaynak önermiyorum)	1	20
Toplam	5	100

Tablo 9'daki bulgulara göre uzmanların %40'ı bağlama eğitimi yöntem ve teknikleri – Savaş Ekici kitabını, %40'ı bağlama düzeni metodu -1- Cengiz Kurt kitabını, %40'ı bağlama metodu -1- Ali Kazım Akdağ kitabını, %20'si uzun ve kısa sap bağlama eğitimi – Levent Keskin/Cemalettin Kalender kitabını, %20'si bağlama metodu – Arif Sağ/Erdal Erzincan kitabını, %20'si temel bağlama öğretimi yöntem

ve teknikler – Servet Yaşar kitabını, %20'si yaş grupları ve seviyeler dikkate alınarak HEM için özel bir kaynak yazılması gerektiğini, %20'si ilgili kaynakların kullanılmasını ayrıca bir kaynak önermediğini belirtmişlerdir. Tablo 9'a ilişkin soruya verilen yanıtlara örnek aşağıda verilmiştir.

- *Bozuk Düzen için; Savaş EKİCİ Bağlama Eğitimi Yöntem ve Teknikleri, Bağlama Düzeni için; Cengiz KURT Bağlama Düzeni Metodu (U1)*
- *İlgili kaynaklar kullanılmalı. Kaynak önermiyorum. (U2)*
- *Bozuk düzen: Savaş Ekici- Bağlama Eğitimi yöntem ve teknikleri, Bağlama düzeni: Ali Kazım Akdağ- Bağlama Metodu -1- (U3)*
- *Halk eğitim merkezlerindeki sınıfların öğrenci seviyesi bakımından homojen olarak dağılım göstermediğini düşünmekteyim. bu kapsamda öncelikle sınıfların homojenliğinin sağlanması ve bu koşullar sağlandıktan sonra halk eğitim merkezlerine özel bir bağlama metodunun yeniden yazılması gerektiğini düşünmekteyim. Yazılacak olan kaynakların her yaş seviyesi düşünülerek yazılması gerektiği halk eğitim merkezlerine başvuran öğrencilerin yaşlarının farklılık gösterdiği ve bu tür değişkenlerin göz önüne alınarak yeni bir metodun oluşturulması gerektiği kanaatindeyim. Örneğin çocuklar için bağlama metodu ile yetişkinler için bağlama metodunun farklılık göstermesi gerektiğini düşünüyorum. Çocuklar için yazılan metodun daha çok oyuna dayalı olması gerektiğini, onlara bağlamayı sevdirmek ve teknik çalışmalarını küçük yaştan itibaren daha eğlenceli yaparak profesyonel bağlama icracılarının halk eğitim merkezlerinden temelini sağlam bir şekilde alacağını düşünüyorum. (U4)*
- *Uzun ve Kısa Sap Bağlama Eğitimi Kitap Levent Keskin/Cemalettin Kalender, Bağlama Metodu Arif SAĞ-Erdal ERZİNCAN, Bağlama Metodu 1 Kitap Ali Kazım Akdağ, Bağlama Düzeni Metodu Birinci Kitap Bağlamaya Başlangıç - Cengiz Kurt, Temel Bağlama Öğretimi Yöntem ve Teknikler - Servet Yaşar (U5)*

Uzmanların çoğunluğunun farklı kaynak kitap önerdikleri, bir uzmanın ilgili kaynakların kullanılması gerektiği ve ayrıca kaynak önermediği, bir uzmanın ise HEM'de verilen bağlama eğitimi derslerinin verimliliği açısından farklı değişkenler göz önünde bulundurularak bu kurumlara özel bir kaynak yazılması gerektiği ortaya çıkmaktadır.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde ki ders işleme yöntemlerine ilişkin önerileriniz nelerdir?”

Tablo 10.

Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Derslerinde Önerilen Ders İşleme Modeline İlişkin Uzman Görüşleri

Önerilen Ders İşleme Modeli	f	%
Eğitim süreci mutlaka plan-program ve müfredat ile verilmeli	2	40
Mutlaka bir metod kitap takip edilmeli	3	60
Yaparak-yaşayarak / Gösterip-yaptırma	1	20
Seviye, yaş vb. gibi değişkenlere göre yöntemler geliştirilmeli ve müfredat hazırlanmalı	2	40
Derslerde görülebilecek eksikliklere yönelik öğretici tarafından etüt ve teknik çalışmalar ile desteklenebilir	1	20
Toplam	5	100

Tablo 10'daki bulgulara göre uzmanların %40'ı eğitim süreci mutlaka plan-program ve müfredat ile verilmeli yanıtını, %60'ı mutlaka bir metod kitap takip edilmeli yanıtını, %20'si yaparak-yaşayarak / gösterip-yaptırma yanıtını, %40'ı seviye, yaş vb. gibi değişkenlere göre yöntemler geliştirilmeli ve müfredat hazırlanmalı yanıtını, %20'si derslerde görülebilecek eksikliklere yönelik öğretici tarafından etüt ve teknik çalışmalar ile desteklenmelidir yanıtını belirtmişlerdir. Tablo 10'a ilişkin soruya verilen yanıtlara örnek aşağıda verilmiştir.

- *Mutlaka eğitim öğretim süreci ile ilgili plan program ve müfredat ile verilmelidir. Mutlaka bir metod takip edilmelidir. (U1)*
- *Yaparak-yaşayarak, gösterip-yaptırma (U2)*
- *Programlı ve metodik bir model olmalı. (U3)*
- *Yukarıda da söylediğim gibi kaynak ders işleme modelinin bir materyalidir. ders işleme yöntemlerinin belirlenebilmesi için seviye, yaş gibi değişkenlerin homojen olarak düzenlenmesi gerekmektedir. Bu koşullar sağlandığı takdirde klasik öğretim yöntemlerinden vazgeçilip daha farklı ve daha modern yöntemlere geçiş sağlanabilir. Bir çocuk ile bir yetişkinin dersi anlama ve kavrama süresi değişkenlik gösterecektir. Bu kapsamda onların yaş, seviye durumlarına göre yöntemlerin geliştirilmesi, bu yöntemlerin belirli bir ders işleme modeli olarak sunulması eğitimin kalitesini arttırabilir. (U4)*
- *Yaş gruplarına ve seviyeye göre müfredat hazırlanmalı bu müfredatlara uygun metodlar takip edilmelidir. Derslerde görülen eksikler eğitimcinin de hazırlayacağı etüt ve teknik çalışmalarla desteklenmelidir. (U5)*

Bu bağlamda uzmanların genel olarak eğitim sürecinin planlı ve programlı olması gerektiği, bu süreçte bir kaynak kitap takip edilerek derslerin işlenmesi gerektiğini vurguladıkları söylenebilir. Ayrıca bireylerin yaşları, seviyeleri gibi bazı değişkenlerin dikkate alınarak yöntemlerin geliştirilmesi ve derslerde karşılaşılabilecek eksikliklerin giderilmesine yönelik öğretici tarafından etüt ve teknik çalışmalar ile desteklenmesi gerektiğini belirtmişlerdir.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersinin haftalık ders süresine ilişkin önerileriniz nelerdir?”

Tablo 11.

Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Derslerinde Önerilen Ders Sürelerine İlişkin Uzman Görüşleri

Ders Sürelerine Yönelik Öneriler	f	%
Mutlaka plan-program ve müfredat olmalıdır.	2	40
Bir grupta öğrenci sayısı 5'i geçmemelidir.	1	20
Modüller yaş, seviye ve hazırbulunuşluk düzeyi gibi değişkenlere göre belirlenmeli, bu doğrultuda saat-saat, hafta-hafta ders içerikleri hazırlanmalı ve uygulanmalı.	2	40
Öğrenciler ve sınıflar homojen bir şekilde ayarlanmalı, fiziki şartlar sağlanmalı ve bunlar HEM idaresi tarafından doğru ve titizlikle yürütülmelidir.	1	20
Toplam	5	100

Tablo 11'deki bulgulara göre uzmanların %40'ı mutlaka plan-program ve müfredat olmalıdır cevabını, %20'si bir grupta öğrenci sayısı 5'i geçmemelidir cevabını, %40'ı modüller yaş, seviye ve hazırbulunuşluk düzeyi gibi değişkenlere göre belirlenmeli, bu doğrultuda saat-saat, hafta-hafta ders içerikleri hazırlanmalı ve uygulanmalı cevabını, %20'si öğrenciler ve sınıflar homojen bir şekilde ayarlanmalı, fiziki şartlar sağlanmalı ve bunlar HEM idaresi tarafından doğru ve titizlikle yürütülmelidir cevabını belirtmişlerdir. Tablo 11'e ilişkin soruya verilen yanıtlara örnek aşağıda verilmiştir.

- *Mutlaka plan program ve müfredat olmalıdır. Bir gruptaki öğrenci sayısı 5 geçmemelidir. Plan program olmadan rast gele bir eğitimin başarılı olması mümkün değildir. (U1)*
- *Öncelikle modüllerin yaş- hazır bulunuşluk düzeyi gibi ayrımlarla çok net belirlenmesi gerekmektedir. Belirlenen bu modüllerin herbiri için saat - saat/hafta - hafta/ Ay -ay ders içerikleri hazırlanmalı ve uygulanmalıdır. (U3)*
- *Benim bu konudaki önerilerim, öncelikle usta öğretici konusunda her derse gerçekten uzman olan kişilerin girmesi gerekiyor. Halk eğitim merkezleri yüksek lisans mezunu uzman öğretmenlerle çalışmalı. Uzman öğretmenler ders dışında başka hiçbir konu ile ilgilenmemeli. Öğrencilerin ve sınıfların homojen bir şekilde ayarlanması, fiziki şartların sağlanması, ve halk eğitim merkezini güzide bir kurum haline getirme görevi tamamen halk eğitim merkezi idaresi tarafından doğru ve titizlikle yürütülmelidir. Eğer bu koşullar sağlanırsa halk eğitim merkezlerinin parmakla gösterilen sanat merkezleri olacağı ve halkla doğru iletişim kurarak, doğru bir yöntem ve ders işleme modeli ile başarıya ulaşacaklarını düşünmekteyim. (U4)*
- *Usta öğretici sınıf mevcudunu yaş gruplarını ve seviyeleri zamanı iyi kullanmak adına planlamalıdır aksi takdirde verilen eğitimin sağlıklı yürütülmesinin mümkün olmayacağını düşünüyorum. Bu açıdan ders prog, müfredat metod ve eğitimci destekli teknik çalışmalar derslerin etkili ve verimli geçmesi açısından önemlidir. (U5)*

Bu doğrultuda HEM bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarında, bir grup içerisinde ki kursiyer sayısının verimlilik açısından en fazla 5 kursiyer olması gerektiği, ayrıca modüllerin ve kurs saatlerinin düzenli bir şekilde planlı ve programlı olarak HEM tarafından düzenlenmesinin, derslerin verimliliğine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum

“Halk eğitim merkezi bünyesinde yürütülen bağlama kurslarının açılması ve yürütülmesi sırasında yaşadığınız sorunlar nelerdir?”

Tablo 12.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama kurslarının açılması ve yürütülmesi sırasında yaşanan sorunlara ilişkin bulgular

Görüşler	f	%
Kurs süresi yetersiz	10	90,90
Öğrenci bulmakta zorlanıyoruz	7	63,63
Kursa devam eden öğrencilerin kayıtlarının yapılabilmesi için yeni öğrenci şartı olması	8	72,72
Modülün dersin işlenişine uygun olmaması	2	18,18
Toplam	11	100

Tablo 12'deki bulgulara göre usta öğretmenlerin %90,90'ı kurs süresi yetersiz yanıtını, %72,72'si kursa devam eden öğrencilerin kayıtlarının yapılabilmesi için yeni öğrenci şartı olması yanıtını, %63,63'ü öğrenci bulmakta zorlanıyoruz yanıtını, %18,18'i modülün dersin işlenişine uygun olmaması yanıtını belirtmişlerdir. Katılımcılardan bazıları birden fazla yanıt verdikleri için frekans sayısı katılımcı sayısından fazla gözükmemektedir. Tablo 12'ye ilişkin soruya verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- Şöyle ki bizim için açılan kurslar kısa süreli oluyor. Mesela benim için açılan kurs 2 aylık bir modül. Şimdi 2 aylık bir kurs ile öğrenci yetiştirmek çok zor. Çünkü genel olarak öğrenciler başlangıç düzeyinden başlayan öğrenciler oluyor ve bu 2 aylık sürede sadece nota okutabiliyoruz. Uygulamaya geçemiyoruz notayı öğreniyor uygulamaya geçinceye kadar kursumuz bitiyor. Yeni bir modül açabiliyoruz fakat yeni açtığımız modüle eski öğrencileri kayıt edemiyoruz ve buda bizim için sıkıntı oluyor. Modüllerinin uzatılmasını çok isterim en az 4 veya 5 ay gibi bir süreye uzatılmasını isterim. (Ö1)
- Hocam kurslarımızın açılması için en az 12 öğrencimizin olması gerekiyor ve bazen bizde öğrenci bulmakta zorlanıyoruz. Ayrıca hocam benim için açılan kurs 300 saatlik bir kurs ve bu süre enstrüman öğrenmek için çok çok az ve yetersiz. Bu kursumuz bittiğinde eski öğrencilerimizi kaydetmek istesek bile kayıt edemiyoruz. Yeni öğrenciler bulmak zorundayız. Bunlar dışında sınıf defterlerini doldurmamız için halk eğitim tarafında verilen modüller var.

- O modüllere göre kesinlikle dersleri işleyemiyoruz seviyeye uygun olmadığını düşünüyorum.(Ö3)*
- *Hocam ilk olarak öğrenci bulmakta sorun yaşıyoruz. Öğrencileri bizim bulmamız isteniyor. Bunun dışında açılan kursumuz hemen hemen 2 aylık bir modül. Buda öğrenme süresi açısından fazlasıyla yetersiz bir süre bence. Yeni kurs açmak istiyoruz gidip açtığımızda ise eski öğrenciler ile kursu açamıyoruz yeni öğrenciler bulmamız isteniyor. Buda hem bize hem öğrencilere büyük bir sorun oluyor aslında.(Ö5)*
 - *Hocam süre çok az. Mesela modül açılıyor 300 saat. Haftalık 30 saatten işlediğimiz zaman yaklaşık 2 buçuk aya denk geliyor. Öğrencinin zaten bağlamanın sadece en temel kısmını veya basit egzersizleri öğrenmesi bile 3 ayımızı alıyor zaten. Şimdi böyle olunca daha bir şeyler oturmadan kurs bitiyor. Bazı öğrenciler kendilerine bağlama almış oluyor ve kurs böyle bitince öğrenci açısından da sıkıntı oluyor. Ben bu durumda kurs süresinin uzun olmasını, 1 yıla yakın olmasını veya uzmanlara danışılıp temel eğitimin kaç ay süreceğine dair ortak fikirler doğrultusunda modüllerin açılmasının daha güzel olacağını düşünüyorum. Öte yandan eski öğrenciler ile yeni kursa devam edemiyoruz buna yönelikte hocanın iyi çalan öğrencilerinden seçip yeni kursa kayıt yaptırma imkanı verseler güzel olur.(Ö7)*

Bu bağlamda usta öğreticilerin büyük bir çoğunluğunun kurs sürelerini yetersiz buldukları görülmekte ve sürenin arttırılması gerektiğini söyledikleri görülmektedir. Öte yandan usta öğreticilerin çoğunun yeni kurs açıldığında kayıtlı öğrencilerinin dışında en az 7 yeni öğrenci şartı istenmesi doğrultusunda sorun yaşadıkları düşünülmektedir.

“Sizce halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinin etkili ve verimli işlenmesi için neler yapılmalıdır?”

Tablo 13.

Halk eğitim merkezlerinde yürütülen bağlama derslerinin etkili ve verimli işlenmesine ilişkin bulgular

Tema	Kategori	Görüşler	f	%
Bağlama Sınıfları	Bağlamaların Sayısı	Bağlamalar Sayıca Yeterli Olmalı	6	54,54
	Bağlamaların Kalitesi	Bağlamalar Kaliteli Olmalı	9	81,81
	Sınıfların Fiziksel Durumu	Sınıfın Akustiği Güzel Olmalı	2	18,18
		Sınıfların Sıcaklığı	6	54,54
		Ders İşlemeye Elverişli Olmalı	3	27,27
Yönetimsel Sorunlar	Teknolojiye Dayalı Materyaller	Sınıf Ortamı Gürültülü Olmamalı Akıllı Tahta ve Dizek Çizili Müzik Tahtası Olmalı	2	18,18
Toplam			11	100

Tablo 13'teki bulgulara göre usta öğretmenlerin %81,81'i bağlamalar kaliteli olmalı yanıtını, %54,54'ü bağlamalar sayıca yeterli olmalı yanıtını, %54,54'ü sınıfların sıcaklığı ders işlemeye elverişli olmalı yanıtını, %27,27'si sınıf ortamı gürültülü olmamalı yanıtını, %18,18'i sınıfın akustiği güzel olmalı yanıtını, %18,18'i akıllı tahta ve dizek çizili müzik tahtası olmalı yanıtını belirtmişlerdir. Tablo 13'teki soruya ilişkin verilen cevaplara örnek aşağıda verilmiştir.

- Öncelikle sınıf ortamının dersin işleyişine olumsuz bir etki yapmaması lazım. Mesela benim şu an ders işlediğim sınıf yeterince ışık almıyor ve karanlık oluyor. Böyle olunca da öğrenciler derse odaklanamıyorlar. Akıllı tahta var fakat bozuk olduğundan dolayı kullanamıyoruz. Akıllı tahta kullanımının da derse olumlu etki edeceğini düşünüyorum. Bağlamalarımız sayıca yeterli fakat genel anlamda kaliteli değiller bakımları düzgün bir şekilde ve zamanında yapılmıyor. Bazı öğrencilerin kendilerine ait bağlamaları yok kurumun bağlamasını da evine götürmesine izin verilmiyor. Bu yüzden öğrenciler geri kalabiliyor. Bu etkenlerde dersin verimli ve etkili işlenmesine olumsuz etki ediyor diye düşünüyorum(Ö4.)
- İlk olarak ne olursa olsun öğrencilere bağlamayı sevdirmemiz gerektiğini düşünüyorum. Bu açıdan yaşadığımız en büyük problem öğrencilerin yaşına yönelik oluyor. Farklı farklı yaşlardan öğrencilerimiz var. Buda farklı algı ve farklı bakış açıları demek. Örneğin 10 yaşında ki bir çocukla 45 yaşında ki bir yetişkinin hem algısı aynı olmuyor, hem de

enstrümana yaklaşımları farklı olabiliyor. Ben bu yüzden öğrencilerimi yaşları ve seviyelerine göre gruplara ayırıyorum. Bunun dışında enstrümanlar açısından yaşadığımız sorunlar oluyor. Çalıştığım kurumda bağlamalar yeterli diyebilirim fakat öğrencilerin kendilerine ait bağlamaları olmadığı için sıkıntı oluyor. Yani öğrenciyle bugün yaptığımız çalışmamızı öğrenci bağlaması olmadığından dolayı evde tekrar edemiyor ve bu yüzden problem yaşıyoruz. Enstrümanlar kalite açısından çok iyi değiller. Daha iyi enstrümanlar ile çalışmanın derslere olumlu yönde katkı sağlayacağını düşünüyorum. Çalıştığım kurum müzik sınıfları açısından yetersizdir. Ders saatlerimiz diğer kurslarla çakıştığından dolayı sıkıntılar yaşıyor. Yine müzik materyalleri ile ilgili eksiklikler var ve çözüme kavuşturulmuyor. Örneğin dizek çizili müzik tahtasının olmaması hem zamandan tasarruf açısından hem de verimlilik açısından çalışmaları sekteye uğrattıyor. Çalıştığımız kurumda akıllı tahtanın yetersizliği, kullanılmaması ve kullanılacaksa bile ona yönelik eğitim verilmemesinin sorun olduğunu düşünüyorum. Ayrıca öğrencinin maddi imkansızlıklarından dolayı dersin işlendiği metot ve kaynak kitaplara ulaşması kurum olarak sağlanmalıdır. Kurs binamızın genel olarak fiziki şartlarından memnunuz. Öğrencilerin daha iyi öğrenme sağlamaları ve bunu bizlerinde görebilmeli için öğrencilerden ara ara dönütler alınmalı. Yani bunlar sınav şeklinde olmamalı tabiki. Sınıfta veya kurumda öğrencilere dinletiler yaptırılabilir. Bunun hem öğrencilerin sosyalleşmesine ve özgüven kazanmalarına yardımcı olacağını düşünüyorum hem de bizim ve kurumda ki diğer hocalarımızın öğrencilerimizin seviyelerini, öğrenme sağlayıp sağlayamadıklarını görmelerini sağlayacağını düşünüyorum.(Ö10)

- Hocam öncelikle fiziki koşulların elverişli olması lazım. Bununla birlikte ulaşımın, ders yaptığımız kurum ve sınıf ortamlarının elverişli olması lazım. Sınıf ortamının sıcaklığı veya soğukluğuna göre dersler olumlu veya olumsuz etkilenebiliyor. Benim ders yaptığım sınıf bu açıdan çok iyi ne çok sıcak nede çok soğuk oluyor bu açıdan rahatça dersimizi yapabiliyoruz. Hocam mesela benim çalıştığım kurumda içeri girerken ayakkabılarımızı çıkarmak zorunda kalıyoruz. Buda genellikle öğrencilerimiz içinde bir sorun olabiliyor. Bunun dışında enstrümanların kalitelerinin ve sayılarının yeterli olması önemlidir. Ben bu konuda sıkıntı yaşıyorum bazı bağlamaların telleri eksik oluyor bazıları bakımsız ve yıpranmış oluyor buda dersi olumsuz etkiliyor. Genellikle öğrencilerimin çoğunun kendi bağlamaları olduğu için enstrümanların sayısı açısından pek sıkıntı yaşamıyoruz(Ö2).

Usta öğreticilerin çoğunun Halk Eğitim Merkezlerinde ki bağlamaların sayıca yeterli ve kalite açısından iyi olmaları gerektiğini savundukları görülmektedir. Sınıf ortamının ders işlenişine elverişli bir ortam olmasının derslerin daha etkili ve verimli işlenmesine yönelik olumlu katkı sağlayacağını söyledikleri düşünülmektedir.

Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular ve Yorum

Araştırmaya Katılan Kursiyerlerin Demografik Özellikleri ve Frekans Tabloları

Tablo 14.

Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Kadın	50	42.4
	Erkek	68	57.6
Toplam		118	100

Tablo 14'e göre katılımcıların %42,4'ü (n=50) kadın iken %57,6'sı (n=68) erkektir. Katılımcılar belirlenirken cinsiyet oranlarının birbirine yakın olmasına önem verilmiştir.

Tablo 15.

Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	7-9	3	2.5
	10-14	19	16.1
	15-19	48	40.7
	20-24	25	21.2
	25-29	9	7.6
	30-34	7	5.9
	35-39	2	1.7
	40 ve üstü	5	4.2
Toplam		118	100

Tablo 15'e göre katılımcıların %2,5'i (n=3) 7-9 yaş aralığında, %16,1'i (n=19) 10-14 yaş aralığında, %40,7'si (n=48) 15-19 yaş aralığında, %21,2'si (n=25) 20-24 yaş aralığında, %7,6'sı (n=9) 25-29 yaş aralığında, %5,9'u (n=7) 30-34 yaş aralığında, %1,7'si (n=2) 35-39 yaş aralığında, %4,2'si (n=5) 40 ve üstü yaş aralığındadır.

Tablo 16.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	İlkokul	6	5.1
	Ortaokul	22	18.6
	Lise	50	42.4
	Ön Lisans	14	11.9
	Lisans	21	17.8
	Yüksek Lisans	1	.8
	Okul Terk	4	3.4
Toplam		118	100

Tablo 16'ya göre katılımcıların %5,1'i (n=6) ilkokul, %18,6'sı (n=22) ortaokul, %42,4'ü (n=50) lise, %11,9'u (n=14) önlisans, %17,8'i (n=21) lisans, %0,8'i (n=1) yüksek lisans, %3,4'ü (n=4) okul terk düzeyinde eğitim durumuna sahiptir.

Tablo 17.

Katılımcıların Bulundukları Merkez İlçe Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
İlçeler	Tuşba	57	48.3
	Edremit	30	25.4
	İpekyolu	31	26.3
Toplam		118	100

Tablo 17'ye göre katılımcıların %48,3'ü (n=57) Tuşba'da, %25,4'ü (n=30) Edremit'te, %26,3'ü (n=31) İpekyolu merkez ilçelerinde eğitim almaktadırlar. Merkez ilçelerinden örneklem grupları seçilirken evren büyüklüğü dikkate alınmıştır.

Tablo 18.

Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları

	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	50	2.636	.243	116	.974	.332
Erkek	68	2.675	.194			

Katılımcıların cinsiyetleri, memnuniyet düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık [$t(116)=.974, p=.332, p<.05$] göstermemiştir. Bu durum iki grubun varyanslarının homojen bir şekilde dağıldığını göstermektedir.

Tablo 19.

Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.352	7	.050	1.075	.384
Gruplar içi	5.138	110	.047		
Toplam	5.489	117			

Tablo 19 incelendiğinde, katılımcıların yaş değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.384, p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin yaş değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla katılımcıların yaşlarının memnuniyet düzeyi üzerinde bir etkisi olmadığı söylenebilir.

Tablo 20.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.295	6	.049	1.052	.396
Gruplar içi	5.194	111	.047		
Toplam	5.489	117			

Tablo 20 incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.396, p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin eğitim durumu değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ortaya çıkmaktadır.

Tablo 21.

Katılımcıların Bulundukları Merkez İlçe Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.339	2	.169	3.784	.026
Gruplar içi	5.150	115	.045		
Toplam	5.489	117			

Anova testi sonuçlarına göre ilçe ve memnuniyet düzeyi arasında anlamlı bir fark olduğu ($p=0,026$, $p<.05$) görülmüştür. Yapılan Post-Hock analizi neticesinde bu farklılığın Tuşba ve İpekyolu ilçeleri halk eğitim merkezlerinde eğitim gören öğrencilerin puan ortalaması arasında olduğu görülmüştür. Puan ortalamalarına bakıldığında bu farklılığın İpekyolu ilçesinde eğitim gören öğrencilerin lehine olduğu ifade edilebilir.

Van İli İpekyolu İlçesinde Araştırmaya Katılan Bireylerin Demografik Özellikleri

Tablo 22.

Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Kadın	15	48.4
	Erkek	16	51.6
Toplam		31	100

Tablo 22'ye göre katılımcıların %48,4'ü ($n=15$) kadın iken %51,6'sı ($n=16$) erkektir. Katılımcılar belirlenirken cinsiyet oranlarının birbirine yakın olmasına önem verilmiştir.

Tablo 23.

Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	10-14	3	9.7
	15-19	15	48.4
	20-24	10	32.3
	25-29	2	6.5
	30-34	1	3.2
Toplam		31	100

Tablo 23'e göre katılımcıların %9,7'si (n=3) 10-14 yaş aralığında, %48,4'ü (n=15) 15-19 yaş aralığında, %32,3'ü (n=10) 20-24 yaş aralığında, %6,5'i (n=2) 25-29 yaş aralığında, %3,2'si (n=1) 30-34 yaş aralığında oldukları belirtilmektedir.

Tablo 24.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	Ortaokul	6	19.4
	Lise	12	38.7
	Ön lisans	2	6.5
	Lisans	8	25.8
	Yüksek lisans	1	3.2
	Okul terk	2	6.5
Toplam		31	100

Tablo 24'e göre katılımcıların %19,4'ü (n=6) ortaokul, %38,7'si (n=12) lise, %6,5'i (n=2) önlisans, %25,8'i (n=8) lisans, %3,2'si (n=1) yüksek lisans, %6,5'i (n=2) okul terk düzeyinde eğitim durumuna sahip oldukları ifade edilebilir.

Tablo 25.

Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları

	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	15	2.770	.126	29	-1.559	.130
Erkek	16	2.675	.201			

Katılımcıların cinsiyetleri memnuniyet düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık [$t(29)=-1.559, p=.130, p<.05$] göstermemiştir. Bu durum iki grubun varyanslarının homojen bir şekilde dağıldığını göstermektedir.

Tablo 26.

Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.071	4	.018	.557	.696
Gruplar içi	.834	26	.032		
Toplam	.905	30			

Tablo 26 incelendiğinde, katılımcıların yaş değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.696, p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin yaş değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla katılımcıların yaşlarının memnuniyet düzeyi üzerinde bir etkisi olmadığı söylenebilir.

Tablo 27.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.072	5	.014	.432	.822
Gruplar içi	.833	25	.033		
Toplam	.905	30			

Tablo 27 incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.822$, $p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin eğitim durumu değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ifade edilebilir.

Van İli Tuşba İlçesinde Araştırmaya Katılan Bireylerin Demografik Özellikleri

Tablo 28.

Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Kadın	27	47.4
	Erkek	30	52.6
Toplam		57	100

Tablo 28'e göre katılımcıların %47,4'ü ($n=27$) kadın iken %52,6'sı ($n=30$) erkektir. Katılımcılar belirlenirken cinsiyet oranlarının birbirine yakın olmasına önem verilmiştir.

Tablo 29.

Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	7-9	3	5.3
	10-14	10	17.5
	15-19	21	36.8
	20-24	13	22.8
	25-29	6	10.5
	30-34	3	5.3
	35-39	1	1.8
Toplam		57	100

Tablo 29'a göre katılımcıların %5,3'ü ($n=3$) 7-9 yaş aralığında, %17,5'i ($n=10$) 10-14 yaş aralığında, %36,8'i ($n=21$) 15-19 yaş aralığında, %22,8'i ($n=13$) 20-24 yaş aralığında, %10,5'i ($n=6$) 25-29 yaş aralığında, %5,3'ü ($n=3$) 30-34 yaş aralığında, %1,8'i ($n=1$) 35-39 yaş aralığında olduğu ifade edilebilir.

Tablo 30.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	İlkokul	4	7.0
	Ortaokul	9	15.8
	Lise	25	43.9
	Ön Lisans	9	15.8
	Lisans	8	14.0
	Okul Terk	2	3.5
Toplam		57	100

Tablo 30'a göre katılımcıların %7,0'ı (n=4) ilkokul, %15,8'i (n=9) ortaokul, %43,9'u (n=25) lise, %15,8'i (n=9) ön lisans, %14,0'ı (n=8) lisans, %3,5'i (n=2) okul terk düzeyinde eğitim durumuna sahiptir.

Tablo 31.

Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları

	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	27	2.571	.242	55	.988	.327
Erkek	30	2.633	.227			

Katılımcıların cinsiyetleri memnuniyet düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık [t(55)=.988, p=.327, p<.05] göstermemiştir. Bu durum iki grubun varyanslarının homojen bir şekilde dağıldığını göstermektedir.

Tablo 32.

Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.284	6	.047	.844	.542
Gruplar içi	2.804	50	.056		
Toplam	3.089	56			

Tablo 32 incelendiğinde, katılımcıların yaş değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.542$, $p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin yaş değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla katılımcıların yaşlarının memnuniyet düzeyi üzerinde bir etkisi olmadığı söylenebilir.

Tablo 33.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.505	5	.101	1.996	.095
Gruplar içi	2.583	51	.051		
Toplam	3.089	56			

Tablo 33 incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.095$, $p>.05$). Bu bulguya göre, katılımcıların memnuniyet düzeylerinin eğitim durumu değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ifade edilebilir.

Van İli Edremit İlçesinde Araştırmaya Katılan Bireylerin Demografik Özellikleri

Tablo 34.

Katılımcıların Cinsiyet Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Cinsiyet	Kadın	8	26.7
	Erkek	22	73.3
Toplam		30	100

Tablo 34'e göre katılımcıların %26,7'si ($n=8$) kadın iken %73.3'ü ($n=22$) erkektir.

Tablo 35.

Katılımcıların Yaş Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	10-14	6	20.0
	15-19	12	40.0
	20-24	2	6.7
	25-29	1	3.3
	30-34	3	10.0
	35-39	1	3.3
	40 ve üstü	5	16.7
Toplam		30	100

Tablo 35'e göre katılımcıların %20,0'ı (n=6) 10-14 yaş aralığında, %40,0'ı (n=12) 15-19 yaş aralığında, %6,7'si (n=2) 20-24 yaş aralığında, %3,3'ü (n=1) 25-29 yaş aralığında, %10,0'ı (n=3) 30-34 yaş aralığında, %3,3'ü (n=1) 35-39 yaş aralığında, %16,7'si (n=5) 40 ve üstü yaş aralığında oldukları görülmüştür.

Tablo 36.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine İlişkin Frekans Değerleri

Değişkenler	Gruplar	f	%
Yaş Grupları	İlkokul	2	6.7
	Ortaokul	7	23.3
	Lise	13	43.3
	Ön lisans	3	10.0
	Lisans	5	16.7
Toplam		30	100

Tablo 36'ya göre katılımcıların %6,7'si (n=2) ilkokul, %23,3'ü (n=7) ortaokul, %43,3'ü (n=13) lise, %10,0'ı (n=3) ön lisans, %16,7'si (n=5) lisans düzeyinde eğitim durumuna sahip oldukları söylenebilir.

Tablo 37.

Katılımcıların Cinsiyet değişkenine göre Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki t Testi Sonuçları

	N	$\bar{X}$	S	sd	t	p
Kadın	8	2.641	.316	28	1.436	.162
Erkek	22	2.751	.111			

Katılımcıların cinsiyetleri memnuniyet düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık [$t(28)=1.436, p=.162, p<.05$] göstermemiştir. Bu durum iki grubun varyanslarının homojen bir şekilde dağıldığını göstermektedir.

Tablo 38.

Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.300	6	.050	1.572	.200
Gruplar içi	.732	23	.032		
Toplam	1.032	29			

Tablo 38 incelendiğinde, katılımcıların yaş değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.200, p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin yaş değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ortaya çıkmaktadır. Dolayısıyla katılımcıların yaşlarının memnuniyet düzeyi üzerinde bir etkisi olmadığı söylenebilir.

Tablo 39.

Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Memnuniyet Düzeylerinin Tek Yönlü ANOVA Testi Sonuçları

Varyansın Kaynağı	KT	sd	KO	F	p
Gruplar arası	.289	4	.072	2.430	.074
Gruplar içi	.743	25	.030		
Toplam	1.032	29			

Tablo 39 incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir ($p=.074$, $p>.05$). Bu bulguya göre katılımcıların memnuniyet düzeylerinin eğitim durumu değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ifade edilebilir.

Bölüm 5

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Sonuç ve Tartışmalar

Birinci Alt Probleme Yönelik Sonuç ve Tartışma.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersini yürüten öğretmenlerin;

- a) Kullanılan kaynaklara,
- b) Kullanılan yöntemlere,
- c) Haftalık ders süresine

İlişkin görüş ve önerileri nelerdir?”

Alt problemine yönelik sonuç ve tartışma aşağıda verilmiştir.

Araştırmaya katılan usta öğretmenlerden elde edilen bulgular doğrultusunda bağlama derslerinin işlenişine yönelik Halk Eğitim Merkezi tarafından verilen bir kaynak kitabın olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda, usta öğretmenlerin, genellikle kendi imkanları ile oluşturmaya çalıştıkları etütlerden ve farklı bağlama metodu kitaplarından yararlandıkları tespit edilmiştir. Usta öğretmenlerin, uzman kişiler tarafından Halk Eğitim Merkezi bağlama eğitimi derslerinde kullanılması açısından bir bağlama metodu yazılmasını önerdikleri tespit edilmiştir. Belirli bir kaynak kitabın olmaması, derslerin etkili ve verimli işlenebilmesi açısından bir sorun olarak değerlendirilmiştir. Öte yandan, usta öğretmenlerin, bağlama eğitimi derslerinde genel olarak teori eğitimi verip, sonrasında gösterip yaptırma yönteminden faydalandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Haftalık ders süresine ilişkin elde eden sonuçlara göre ise kurs saatlerinin, Halk Eğitim Merkezi idaresi tarafından değişkenler (yaş, müzikal seviye) göz önüne alınarak düzenlenmediği, sınıfların çok kalabalık olduğu, sınıf dağılımlarının homojen olmadığı tespit edilmiştir.

İkiz (2010)'ın; araştırma sonuçlarına göre bağlama kurslarında çoğunlukla toplu ders uygulaması yapıldığı belirtilmiştir. Ayrıca kurs merkezlerinde bağlama derslerine katılmak isteyen herkesin, yeterliliklerine bakılmaksızın kabul edildiklerini tespit ederek müzik kurslarında en önemli husus olan müzik kulağı gibi şartların yaygın eğitim kurumlarında hiç aranmadığı ifade edilmiştir. Işıldar (2004)'ın;

araştırma sonuçlarına bakıldığında öğretim elemanlarının, Türk Halk Müziği ve Bağlama Eğitimi dersinin işlenmesi sırasında en önemli unsurların, bilimsel nitelikte bir bağlama metodu ve alanında uzman bir öğretim elemanının gerekliliğini önemli bir durum olarak gördükleri, Türk Halk Müziği ve Bağlama Eğitimi dersi öğretim programının, süre açısından yeterli olmadığı görüşünde oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca yetenekli ve istekli bir öğrenci, uygun ortam ve bireysel eğitim anlayışının bağlama eğitimi için önem arz ettiği belirtilmektedir. Topalak (2013)'ın; Güzel Sanatlar Lisesi Çalgı Eğitimi/Öğretiminde Karşılaşılan Sorunların İncelenmesi adlı makalesinde elde ettiği sonuçlara göre, çalgı derslerinin bir ders saati diliminde birden fazla öğrenciyle yapılması sonucunda öğretmenin, öğrenciye yeterli olabilecek zamanı ayıramaması ve çalgı öğretmenlerinin, önemli eğitim yöntemlerini yeterince tanıyamaması sonucuna ulaştığı tespit edilmiştir. Bu bağlamda araştırma sonuçlarının yapılan araştırmayı destekler nitelikte olduğu düşünülmektedir. Halk Eğitim Merkezleri'nde kurs sınıflarının oluşturulması sırasında önemli olan değişkenlerin ele alınıp incelenerek sınıfların homojen bir şekilde oluşturulması dersin etkili ve verimli işlenmesinde önemli görülmektedir.

İkinci Alt Probleme Yönelik Sonuç ve Tartışma.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersinin işlenişine yönelik uzman görüşleri ve önerileri nelerdir?

- a) Kullanılan kaynaklar neler olmalıdır?
- b) Hangi yöntemlere yer verilmelidir?
- c) Haftalık ders süresi nasıl olmalıdır?”

Alt problemine yönelik sonuç ve tartışma aşağıda verilmiştir.

Uzmanlardan elde edilen bulgulara göre, farklı birkaç bağlama metodu kitabı önerdikleri ve ayrıca yaş grupları ve müzikal seviyelerin göz önünde bulundurularak Halk Eğitim Merkezi için bir bağlama metodu kitabı yazılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Uzmanların, ders işleme modeline yönelik genellikle bir metod izleyerek derslerin işlenmesi ve seviye, yaş gibi bazı değişkenlerin dikkate alınarak yöntemler geliştirilmesini önerdikleri tespit edilmiştir.

Ders sürelerine ilişkin elde edilen bulgulara göre ise yaş grupları, müzikal seviyeler, eğitim durumları gibi bazı değişkenler doğrultusunda kurs programlarının belirlenmesi ifade edilmiştir. Ders içeriklerinin saat-saat, hafta-hafta hazırlanması, uygulanması ve mutlaka planlı ve programlı olması, ayrıca bağlama dersi işlenen sınıfların kalabalık olmaması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen sonuçlar ışığında uzman ve usta öğreticilerin, genel olarak birbirine benzer önerilerde bulundukları düşünülmektedir.

Ayşan (1999); araştırmasından elde edilen sonuçlara göre, her çalgı eğitiminde olduğu gibi bağlama eğitiminde de mutlaka bir metot takip edilmesi gerekliliğinden yola çıkılarak, bununla birlikte farklı metotların daha fazla beceri kazandırabileceği düşünülerek, böyle bir yolun takip edilmesinin, bağlama eğitiminde daha etkili olunabileceği inancını güçlendirdiği sonucuna ulaşılmıştır. Şen (2019); araştırma sonucuna göre, Güzel Sanatlar Liseleri'nde bağlama öğretmenin uygulayacağı çalışma yöntemleri arasında eserin ilk olarak solfejini yapılması, daha sonra çalgı ile deşifresinin yapılmasının önemli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öte yanda GSL bağlama öğrencilerinin deşifre yaparken takip etmesi gereken yöntemler arasında eseri bölümlere ayırarak çalışmasının önemli olduğu belirtilmiştir. Yine bu araştırma kapsamında ulaşılan sonuçlara göre GSL bağlama öğrencilerinin başarısız olduğu durumlarda uygulanacak yöntemler arasında öğrenciye zorlandığı kısımlarla ilgili bireysel çalışma ödevleri verilmesinin, öğrencinin seviyesine uygun eser seçimine dikkat edilmesinin, öğrencinin çalamadığı eserleri öğretmeni tarafından tekrar edilmesinin önemli olduğu sonucuna ulaşılmış, bağlama derslerine ayrılan ders saatlerinin yetersiz kaldığı ifade edilmiştir. Bu araştırma sonuçlarından yola çıkarak bakıldığında, yapılan bu araştırmayı destekler nitelikte olduğu düşünülmektedir.

Üçüncü Alt Probleme Yönelik Sonuç ve Tartışma.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarının açılmasında karşılaşılan sorunlar nelerdir?”

Alt problemine yönelik sonuç ve tartışma aşağıda verilmiştir.

Araştırmaya katılan usta öğreticilerin cevaplarına göre, kurs süresinin yetersiz olduğu, öğrenci bulmakta zorlandıkları, kursa devam eden öğrencilerin kayıtlarının

yapılabilmesi için yeni öğrenci şartı olması ve modüllerin dersin işlenişine uygun olmaması gibi sorunlarla karşılaştıkları tespit edilmiştir.

Ayrıca, derslerin etkili ve verimli işlenmesine yönelik elde edilen bulgulara göre, Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarında kullanılan bağlamaların genel olarak sayıca yeterli fakat kaliteleri açısından kötü durumda olduğu tespit edilmiştir. Ders işlenilen sınıfın akustiğinin iyi olması, ortam sıcaklığının dengeli olması, sınıfların gürültülü olmaması, akıllı tahta ve dizek çizili müzik tahtası gibi bazı materyallerin olmasına yönelik önerilerde bulundukları sonucuna ulaşılmıştır.

Topalak (2013); araştırma sonucuna göre öğretmenin, mevcut öğretim programını uygulama ve yetiştirme konusunda sorunlar yaşayabilmesi, kendisine göre bir program belirleyerek eğitim-öğretim sürecini devam ettirebilmesi ve GSL kurumlarında enstrüman eksikliğinin bulunması, ihtiyacı olan öğrencilere zimmetli verilebilecek çalgıların verilememesi sonuçlarına ulaşıldığı ifade edilmiştir. Karatağ (2019); yaptığı araştırma sonucunda, 17 merkezden 6'sında konser ve müzik etkinliklerinin bulunduğu, 17 merkezden 4'ünde kuruma ait çalgılar bulunduğu, 17 merkezden 3'ünde müzik dersliği bulunduğu ve diğer merkezlerde bulunmadığı belirtilmiştir. Müzik derslikleri sayısının az olmasına karşın, müzik kurslarının Halk Eğitim Merkezleri binasının haricinde başka kurumlarda da verilebildiği sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca müzik eğitimi alan kursiyerlerin görüşleri açısından, kurumun fiziksel koşullarını (bina, sınıf, ısınma, katin...), çoğunlukla yeterli buldukları belirtilmiştir. Sayan (2011); araştırma sonuçlarına göre, H.E.M. 100 saatlik temel bağlama kursu modül programında bulunan ünitelerde, nota okuma için 20 saat süre verildiği ifade edilmiştir. 20 saatlik süre içerisinde nota (bona, solfej) okumanın verimli olmasının pek mümkün olmayacağı, bu süre içerisinde öğrencilere ancak müzik hakkında temel bilgiler verilirken nota değerleriyle kolay birkaç bona çalışması öğretilbileceği belirtilmiştir. Bunların, akademik eğitim veren kurumlarda dahi 2 yarıyılta öğretildiği, bu nedenle öğrencilerin temel müzik bilgi ve becerisinin düşük seviyede kalabileceği ifade edilmiştir. Bu kapsamda araştırma sonuçlarının farklı kurumlarda yapılmış olmasına rağmen genel olarak yapılan araştırmayı desteklediği düşünülmektedir.

Dördüncü Alt Probleme Yönelik Sonuç ve Tartışma.

“Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi kurslarına katılan öğrencilerin memnuniyet düzeyleri nasıldır?”

Alt problemine yönelik sonuç ve tartışma aşağıda verilmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre, İpekyolu (31 kursiyer), Tuşba (57 kursiyer) ve Edremit (30 kursiyer) merkez ilçelerinde anket uygulanan toplam 118 katılımcıdan 50’si kadın, 68’i erkek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu bağlamda, bağlama eğitimi kurslarına erkek katılımcıların daha çok katılım sağladığı düşünülmektedir. Yaşlara göre 15-19 yaş aralığında olan kursiyerlerin çoğunlukta olduğu görülmüştür. Eğitim durumlarına göre, her eğitim seviyesinden kursiyerler olduğu görülmekte ve en az yüksek lisans, en fazla ise lise seviyesinde kursiyerlerin olduğu tespit edilmiştir. T testi sonuçlarına göre katılımcıların cinsiyetleri, memnuniyet düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık göstermemiştir. Bu durumda iki grubun varyanslarının homojen bir şekilde dağılım gösterdiği görülmektedir. “Tek yönlü Anova testi” sonuçlarına bakıldığında, katılımcıların yaş değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmektedir. Bu bağlamda, katılımcıların memnuniyet düzeylerinin yaş değişkeni üzerinden farklılaşmadığı ortaya çıkmaktadır. “Tek yönlü Anova testi” sonuçlarına bakıldığında, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre gruplar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmekte ve katılımcıların memnuniyet düzeylerinin, eğitim durumu değişkeni üzerinden farklılaşmadığı sonucu ortaya çıkmaktadır. Katılımcıların bulundukları merkez ilçe değişkenine göre memnuniyet düzeylerinin “tek yönlü Anova testi” sonuçlarına bakıldığında ise, ilçe ve memnuniyet düzeyi arasında anlamlı bir fark olduğu tespit edilmiştir. Yapılan “Post-Hoc” analizi neticesinde bu farklılığın Tuşba ve İpekyolu ilçeleri Halk Eğitim Merkezleri’nde eğitim alan öğrencilerin puan ortalaması arasında olduğu görülmüştür. Puan ortalamalarına bakıldığında bu farklılığın İpekyolu ilçesinde eğitim gören öğrencilerin lehine olduğu düşünülmektedir.

Öneriler

Birinci Alt Probleme Yönelik Öneriler.

Bağlama eğitimi derslerine yönelik genel olarak Halk Eğitim Merkezleri'nde bağlama eğitimi veren usta öğreticilerden, bağlama eğitimi kurslarına katılan kursiyerlerden ve alanında uzman akademisyenlerden görüşler alınarak, ayrıca bazı değişkenlerde (yaş, müzikal seviye, eğitim durumu vb.) göz önünde bulundurularak, alanında uzman kişiler tarafından Halk Eğitim Merkezleri'ne özel bir bağlama metodu hazırlanması önerilmektedir.

Usta öğreticilerin çalgı eğitimine yönelik yöntemleri daha iyi araştırıp, uygulamaları gerekmektedir. Ayrıca yine bazı değişkenler (yaş, müzikal seviye, eğitim durumu vb.) dikkate alınarak yöntemler geliştirilmeli ve uygulanmalıdır. Bağlama çalgısının geleneksel ve yöresel bir çalgı olduğu düşünülerek, en çok aşıklık geleneğinde karşımıza çıkmış olan usta-çırak ilişkisi yöntemine benzer yöntemler denenmelidir.

Kurs saatleri, özellikle yaş ve müzikal seviye gibi değişkenlerin dikkate alınarak, Halk Eğitim Merkezi idaresi tarafından düzenlenmelidir. Çalgı eğitimi genellikle bireysel olarak verilmelidir. Fakat yaygın eğitim kurumlarında bunun pek mümkün olamayacağı düşünülerek, sınıfların kalabalık olmaması ve ders işlenen sürede en fazla 5 öğrenciyle ders yapılmasının daha verimli olacağı düşünülmektedir. Sınıf dağılımları homojen olmalıdır.

İkinci Alt Probleme Yönelik Öneriler.

Halk Eğitim Merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde kullanılması açısından, öğrencilerin yaş grupları, eğitim durumları ve müzikal seviyeleri gibi değişkenleri göz önünde bulundurularak, alanında uzman kişiler tarafından bir bağlama metodu kitabı yazılmalıdır.

Bağlama eğitimi derslerine yönelik müzikal seviye, yaş grupları, eğitim durumları vb. gibi değişkenlere göre yöntemler geliştirilmeli ve dersler mutlaka bir metod takip edilerek işlenmelidir.

Kurs programları da yukarıda bahsedilen değişkenler doğrultusunda belirlenmeli, ders içerikleri saat ve haftalara göre düzenlenmeli ve uygulanmalı, ayrıca mutlaka planlı ve programlı olmalıdır.

Üçüncü Alt Probleme Yönelik Öneriler.

Elde edilen sonuçlardan yola çıkarak, öğrenci bulmak ve öğrencilerin bilgilerini toplamak usta öğretmenler tarafından değil, Halk Eğitim Merkezleri tarafından yürütülmelidir. Önceden bağlama eğitimi kursuna kayıtlı olan öğrencilerin, yeni açılan kursa kayıtlarının yapılabilmesi için 7 yeni öğrenci şartı aranmamalıdır. Bu yüzden kurs süreleri en az 4 veya 6 ay gibi bir süre olarak açılmalı ve modüller tekrar gözden geçirilerek dersin işlenişine daha uygun hale getirilmelidir.

H.E.M. bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinin daha etkili ve verimli olabilmesi için, merkezlere ait bağlamalar sayıca yeterli ve kaliteli olmalıdır. Maddi imkan ve farklılıklar doğrultusunda her öğrencinin kendine ait bağlamasının olmadığı dikkate alınarak, kütüphanelerde kitaplar için yapılan uygulamaya benzer bir şekilde Halk Eğitim Merkezleri'nde de enstrümanlar, öğrenciye belirli sürelerle zimmetli olarak verilebilir. Öte yandan ders işlenen sınıflar akustik açısından iyi olmalı, ortam sıcaklığı dengeli olmalı, sınıflar gürültülü ve karmaşık bir halde olmamalı, derslerin hem daha verimli olması hem de zamandan tasarruf açısından akıllı tahta ve dizek çizili müzik tahtası gibi materyallerin bulundurulmasına özen gösterilmelidir. Dönem içinde veya sonunda mutlaka konser ve etkinlikler düzenlenmeli, bu doğrultuda öğrenciler ve usta öğretmenler teşvik edilmelidir. Bu nedenlerle, Halk Eğitim Merkezleri'ne ait konser veya etkinlik salonları olmalı ve aktif olarak kullanılmalıdır.

Dördüncü Alt Probleme Yönelik Öneriler.

Araştırmada kullanılan veri araçları göz önünde bulundurulduğunda, Halk Eğitim Merkezleri'ne yönelik bir tutum ölçeğinin oluşturulması faydalı olacaktır. Araştırmada elde edilen sonuçlar göz önünde bulundurulduğunda ise erkeklerin halk eğitim kurslarına katılımının kadınların katılımından yüksek olduğu görülmüştür. Halk Eğitim Merkezleri'nde çalgı eğitimine yönelik tutum çalışmalarının yapılması ve özellikle de cinsiyet değişkenine göre nasıl farklılaşmaların olduğunun tespit edilmesi faydalı olacaktır. Ayrıca müzik sosyolojisi noktasında bu durumun nedenlerinin tüm detaylarıyla araştırılması, kadınların halk eğitimi gibi merkezlere yönlendirilmesinde yararlı olacağı düşünülmektedir.

Araştırmanın farklı illerde ve bölgelerde geniş örneklem gruplarıyla yapılması, kişisel bilgilere göre halk eğitim merkezlerine yönelik memnuniyetin tüm Ülkedeki durumunun görülmesi noktasında faydalı olacaktır.

Kaynaklar

- Acun, H. (2015). *Halk eğitim merkezi kurslarına katılan kursiyerlerin beklentileri ve memnuniyet düzeyleri (kastamonu ili örneği)*, Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yayınlanmamış yüksek lisans tezi.
- Akın, Ö. (2007). *Anadolu güzel sanatlar liseleri müzik bölümleri keman dersinde anlamlandırma stratejisi'nin kullanımı ve etkililik düzeyi*. Gazi Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Doktora tezi.
- Akyüz, Y. (2012). *Türk eğitim tarihi mö1000-ms2012*. Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Ayşan, K. (1999). *Türkiye'de müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda bağlama eğitimi ve sorunları*. Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Bülbül, S. (1987). Dünyada ve ülkemizde yaygın eğitim. *Yaygın Eğitim ve Sorunları-Bildiriler*, 12-13 Kasım 1987, Ankara: Türkiye.
- Celep, C. (2003). *Halk eğitimi*. Ankara: Anı yayıncılık.
- Creswell, J. W. (2017). *Karma yöntem araştırmalarına giriş*. (Çev. Mustafa S.), Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Çetin, K. ve Gülseren H. Ö. (2003). Cumhuriyet dönemi eğitim stratejileri. *Milli Eğitim Dergisi*, (160).
- Doğan, A. (2008). *Halk eğitim merkezlerinde halkla ilişkiler kapsamında afet bilinçlendirilmesi (erzurum halk eğitim merkezi örneği)*. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Fidan, N. (2012). *Okulda öğrenme ve öğretme*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Haşhaş, S. (2016). Bağlama öğretimi/öğreniminde geçmişten günümüze usta-çırak ilişkisi. İnönü Üniversitesi Kültür ve Sanat Dergisi, (2), 35-41.
- İkiz, F. (2010). *İstanbul'da yaygın eğitimde görülen bağlama öğretim problemleri*. İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Karatağ, M. (2019). *Yaygın eğitim kurumlarında öğrenim gören kursiyerlerin müzik eğitimi kurslarına yönelik görüşlerinin incelenmesi (bursa ili örneği)*. İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Koç, A. (2000). *Bağlama eğitiminde görülen problemler ve bunların çözüm yolları*, İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Sanatta yeterlik tezi.

- Kuvan, H. (2008). *Örgün ve yaygın eğitimin girişimciler üzerindeki etkileri (malatyalı girişimciler üzerine bir uygulama)*, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yayınlanmamış yüksek lisans tezi.
- MEB, (2012). Halk eğitimi nedir. <https://eceabathem.meb.k12.tr> adresinden alındı: Erişim tarihi: 02. 02. 2021.
- MEB (2016). Bağlama eğitimi (bağlama düzeni programı). Ankara: Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü.
- MEB (2017). Bağlama eğitimi (bozuk düzen programı). Ankara: Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü.
- MEB, (2019). Okul dışında öğrenme imkanı sunan halk eğitim merkezi. <https://nurhakhem.meb.k12.tr> adresinden alındı: Erişim tarihi: 15.03.2021.
- Milli Eğitim Bakanlığı, (2019). *Milli eğitim istatistikleri örgün eğitim*. Ankara: Resmi İstatistik Programı Yayını.
- Resmi Gazete (1973). Milli Eğitim Temel Kanunu, Sayı: 14547.
- Resmi Gazete (2006). Millî Eğitim Bakanlığı Yaygın Eğitim Kurumları Yönetmeliği, Sayı: 26080.
- Sayan, Ü. (2011). *Milli eğitim bakanlığı halk eğitim merkezleri 100 saatlik temel bağlama ve 150 saatlik ileri düzey bağlama kursunun ünitelendirilmiş yıllık planının değerlendirilmesi*. Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Şahin, K. (2016). *Örneklem ile evren arasındaki ilişki nedir*. <https://www.kemalsahin.com/docs> adresinden alındı: Erişim tarihi: 14.05.2021.
- Şen, S. (2019). *Güzel sanatlar liselerinde bağlama eğitimi ve öğretiminde karşılaşılan problemler ve çözüm önerileri*. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Topalak, Ş. (2013). Güzel sanatlar lisesi çalgı eğitimi/öğretiminde karşılaşılan sorunların incelenmesi. *Sanat Eğitimi Dergisi*, (2).
- Turgut, H. G. (2018). *Halk eğitim merkezi bağlama eğitimi kurslarına katılan kursiyerlerin memnuniyet düzeylerinin belirlenmesi*, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Türkoğlu, A. (2005). *109 Soruda öğretmenlik meslek bilgisine giriş*. İstanbul: Kare Yayınları.

- Türnüklü, A. (2000). Eğitimbilim araştırmalarında etkin olarak kullanılabilecek nitel bir araştırma tekniği: görüşme. *Kuram ve uygulamada eğitim yönetimi*, (24), 543-559.
- Uçan, A. (1994). *Müzik eğitimi temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Uçan, A. (1997). *Müzik eğitimi temel kavramlar-ilkeler-yaklaşımlar*. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Ural, A. (2012). Örgün eğitim ile kazanılan nitelikler. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, (28), 12-20.
- Ural, O. (2007). *Türkiyede yetişkin eğitiminin bugünkü durumu ve geleceği*. Yetişkin Eğitimi Sempozyumu Bildirileri, 3 Mayıs 2007, İstanbul, Türkiye.
- Uslu, M. (1999). Ülkemizde çalgı eğitiminin yaygınlaştırılmasında ve geliştirilmesinde akran grupları ile çalgı eğitimin önem. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, (11), 335-348.
- Ürün, T. (2015). *Karşılaştırmalı tonal ve makamsal dizi öğretiminin silahlı kuvvetler bando okulları öğrencilerinin bilişsel gelişimlerine etkisi*. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.
- Yaşar, S. (2011). *Temel bağlama öğretiminde kullanılmakta olan ve önerilen tezene tekniğinin öğrencilerin bağlama çalma becerilerine etkisinin incelenmesi*. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü: Sanatta yeterlik tezi.
- Yeşilyaprak, B. (2012). *Eğitimde rehberlik hizmetleri*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- Yüksel, S. (2011). *Diyarbakır halk eğitim merkezlerindeki takı tasarımı eğitim programının incelenmesi*. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü: Yüksek lisans tezi.

EKLER

Usta Öğretici Görüşme Formu

Bu görüşme formu Halk Eğitim Merkezlerinde yürütülen “Bağlama Eğitimi” derslerindeki sorunların tespit edilip giderilmesine yönelik öneriler sunmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda aşağıdaki sorular ışığında araştırmayla ilgili verilere ulaşılması hedeflenmiştir. Aşağıdaki sorulara vereceğiniz cevaplar araştırmanın güvenilir olması açısından önem arz etmektedir. Katılımlarınız için teşekkür ederim.

Cinsiyet:

Mesleki Deneyim:

Yaş :

Mezun Olduğunuz Okul:

Sorular

1. a-) Bağlama eğitimi derslerinde yararlandığınız kaynaklar nelerdir?
b-) Bağlama eğitimi derslerinin işleyişi sırasında kullandığınız yöntemler nelerdir?
c-) Bağlama eğitimi dersleri için ayrılan haftalık ders süresi hakkındaki görüşleriniz nelerdir?
2. a-) Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinde kullanılan kaynaklara ilişkin önerileriniz nelerdir?
b-) Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde ki ders işleme yöntemlerine ilişkin önerileriniz nelerdir?
c-) Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersinin haftalık ders süresine ilişkin önerileriniz nelerdir?
3. Sizce halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinin etkili ve verimli işlenmesi için neler yapılmalıdır?
4. Halk eğitim merkezi bünyesinde yürütülen bağlama kurslarının açılması ve yürütülmesi sırasında yaşadığınız sorunlar nelerdir?

Halk Eğitim Merkezlerinde Yürütülen Bağlama Eğitimi Dersine Yönelik Görüşme Formu

Bu görüşme formu Halk Eğitim Merkezlerinde yürütülen “Bağlama Eğitimi” derslerindeki sorunların tespit edilip giderilmesine yönelik öneriler sunmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda aşağıdaki sorular ışığında araştırmayla ilgili verilere ulaşılması hedeflenmiştir. Aşağıdaki sorulara vereceğiniz cevaplar araştırmanın güvenilir olması açısından önem arz etmektedir. Katılımlarınız için teşekkür ederim.

Cinsiyet:

Mesleki Deneyim:

Yaş :

Mezun Olduğunuz Okul:

Sorular

1. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinde kullanılan kaynaklara ilişkin önerileriniz nelerdir?
2. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi derslerinde ki ders işleme yöntemlerine ilişkin önerileriniz nelerdir?
3. Halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama eğitimi dersinin haftalık ders süresine ilişkin önerileriniz nelerdir?
4. Sizce halk eğitim merkezi bünyesinde verilen bağlama derslerinin etkili ve verimli işlenmesi için neler yapılmalıdır?

Bu ölçme aracı Halk Eğitim Merkezlerinde yürütülen “Bağlama Eğitimi” derslerindeki sorunların tespit edilip giderilmesine yönelik öneriler sunmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda aşağıdaki sorular ışığında araştırmayla ilgili verilere ulaşılması hedeflenmiştir. Aşağıdaki sorulara vereceğiniz cevaplar araştırmanın güvenilir olması açısından önem arz etmektedir. Katılımlarınız için teşekkür ederim.

Cinsiyet:

Yaş:

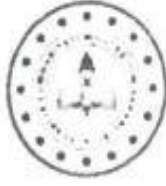
Eğitim Durumu:

Evet Hayır Kısmen

Kurs başında öğretmen kursun amacı, kapsamı ve etkinliklerine yönelik açıklamalar yaptı mı?			
Kursta size anlatılan konuları anlamakta ve uygulamakta zorlandınız mı?			
Aldığınız bu eğitimin sonunda Halk Eğitimi Merkezinde görev alan bağlama öğretmenin yeterli olduğunu düşünüyor musunuz?			
Halk Eğitim Merkezi yönetici ve eğiticileri dışında kalan diğer personel de işlerinizi kolaylaştırmak için size yardımcı oldu mu?			
Almış olduğunuz kursun daha iyi iş görmesini sağlamak bakımından yönetici ve eğiticilerin yeterince çalıştıklarını gözlediniz mi?			
Halk Eğitimi Merkezi Bünyesinde bağlama kursu aldığınız sınıf ortamındaki sosyal ilişkiler sizi memnun etti mi?			
Halk Eğitimi Merkezi bünyesinde aldığınız bağlama eğitimi aldığınız fiziki ortam sizi memnun etti mi?			
Halk Eğitimi Merkezi bünyesinde aldığınız bağlama eğitimi sizi memnun etti mi?			
Halk Eğitimi Merkezinde almış olduğunuz bağlama kursunun sizin beklentilerinizi karşıladığını düşünüyor musunuz?			
Halk Eğitimi Merkezinde aldığınız bağlama eğitimi, eğitim ve çalışma hayatınıza katkı sağlayacak mı?			
Eğitim aldığınız Halk Eğitimi Merkezinde yeterince sosyal ve kültürel faaliyetler düzenleniyor mu?			
Halk Eğitimi Merkezlerinde açılan diğer kurs ve etkinliklere katılmak ister misiniz?			

Halk Eğitimi Merkezinden aldığınız bağlama eğitimi amacınızı gerçekleştirdi mi?			
Kurs sonunda bağlama çalı mı konusunda kendinize olan güveniniz arttı mı?			
Kurs sonunda bağlamaya karşı ilginiz arttı mı?			
Halk Eğitimi Merkezinden aldığınız bağlama kursunu yakınlarınıza ve diğer kişilere tavsiye etmeyi düşünüyor musunuz?			

T.C.
VAN VALİLİĞİ
İl Milli Eğitim Müdürlüğü

Sayı : E-70562350-605.01-22338040
Konu : Muhammed Furkan GÜLAÇAR'ın
Veri Toplama Talebi

15/03/2021

VALİLİK MAKAMINA

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü, Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı Müzik Eğitimi Bilim Dalı tezli yüksek lisans öğrencisi Muhammed Furkan GÜLAÇAR'ın "Halk Eğitim Merkezi Bunesindeki Bağlama Derslerinin Yürütülmesinde Karşılaşılan Sorunlar" adlı tez çalışmasını yapılabilmesi hususundaki yazıları incelenilmiştir.

Söz konusu tez çalışmasının, ilimiz Ipekyolu, Edremit, Tuşba ilçe milli eğitim müdürlüğüne bağlı halk eğitim merkezlerindeki öğretmen ve öğrencilere yönelik online veri toplama çalışmalarının yapılabilmesi derslerin de aksatılmaması kaydı ile ve gönüllülük esasına göre yapılması Müdürlüğümüzce uygun görülmektedir.

Makamlarınızca da uygun görülmesi halinde olurlarınıza arz ederim.

Talat TOY
İl Milli Eğitim Şube Müdürü

Uygun görüşle arz ederim.

Hasan TEVKE
İl Milli Eğitim Müdürü

OLUR
Furkan DUMAN
Vali a.
Vali Yardımcısı Vekili

Adres : A Gazı İskele Cad No 226 65040 Tuşba/VAN

Telefon No : (0 432) 222 41 62

E-Posta :

Rep Adres : mebzul@tep.iz

Bu belge güvenli elektronik imza ile onaylanmıştır.

Belge Doğrulama Adresi : <https://www.turkiye.gov.tr/meh-ctys>

Bdg. İçeri : Özgür DAĞ - Arge Birim

Lisans : Memur

İnternet Adresi : www.van.mem.gov.tr Faks :

Bu evrak güvenli elektronik imza ile onaylanmıştır. <https://evrak.muh.gov.tr/adresim/bac3-3ac0-3f6b-ad97-476d> kodu ile teyit edilebilir.

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, tez yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında,

- Tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- Görsel, işitsel ve yazılı bütün bilgi ve sonuçları bilimsel ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- Başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- Atıfta bulunduğum eserlerin bütününe kaynak olarak gösterdiğimi,
- Kullanılan verilerde herhangi bir tahrifat yapmadığımı,
- Bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversitede veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

23/06/2021

Muhammed Furkan GÜLAÇAR

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimler Enstitüsü

LİSANSÜSTÜ TEZ ORJİNALLİK RAPORU

VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
Eğitim Bilimler Enstitüsü

23/06/2021

Tez Başlığı / Konusu

“Halk Eğitim Merkezi Bünyesindeki Bağlama Derslerinin Yürütülmesinde Karşılaşılan Sorunlar: Van İli Örneği”

Yukarıda başlığı belirlenen tez çalışmamın Kapak sayfası, Giriş, Ana bölümler ve Sonuç bölümlerinden oluşan toplam 88 sayfalık kısmına ilişkin, 23/06/2021 tarihinde tez danışmanım tarafından Turnitin intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtreleme uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 8 (Sekiz) dir.

Uygulanan Filtreler Aşağıda Verilmiştir:

- Kabul ve onay sayfası hariç,
- Teşekkür hariç,
- İçindekiler hariç,
- Simge ve kısaltmalar hariç,
- Gereç ve yöntemler hariç,
- Kaynakça hariç,
- Alıntılar hariç,
- Tezden çıkan yayınlar hariç,
- 7 kelimedenden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç (Limit match size to 7 words)

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Lisansüstü Tez Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılmasına İlişkin Yönergeyi İnceledim ve bu yönergede belirtilen azami benzerlik oranlarına göre tez çalışmamın herhangi bir intihal içemediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Gereğini bilgilerinize arz ederim.

23/06/2021

Muhammed Furkan GÜLAÇAR

Adı Soyadı : Muhammed Furkan GÜLAÇAR

Öğrenci No :

Anabilim Dalı : Güzel Sanatlar Eğitimi

Programı :Müzik

Statüsü : Y. Lisans ☒ Doktora ☐

DANIŞMAN

Prof. Dr. Hüseyin YÜKRÜK

23/06/2021

ENSTİTÜ ONAYI

U Y G U N D U R

23/06/2021

Servet CAN

Enstitü Sekreteri